

REFORMÁTUS Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2016. július-augusztus
XXIII. évf. 7-8. szám

„Ezután Jézus Jerikóba ért, és áthaladt rajta.”

Lukács 19,1

Jézus egy nagyon kívánatos helyre, egy szép városba érkezik meg. Egy olyan helyre, amilyenre mostanában, a nyár és a szabadság-időszak idején egyre többen mennének el erőt méríteni, kikapcsolódni. Jerikó ugyanis abban az időben igazán kellemes település volt. Az utcákat hús árnyat adó pálmaligetek, forrásvízzel öntözött kertek fogták körbe, képzelhetjük, milyen jó volt ott időt tölteni, megpihenni.

Ha akkoriban is készítettek volna a maihoz hasonló statisztikákat arról, hogy mely települések – mai jelzővel szólva a „legélhetőbbek”, akkor a régió viszonylatában a kereskedelmi utak találkozásánál elterülő Jerikó biztosan igen előkelő helyen végzett volna. Azt is meg kell jegyezni, hogy mi, mai emberek is vonzóbbnak találjuk a megfelelő lehetőségeket kínáló vidékeket, településeket, helyeket, és néha még arra is ragadtatjuk magunkat, hogy azt véljük, úgy gondoljuk, idegenben, máshol minden más és jobb. Azért van ez, mert könnyen ítélünk a látszat, a külső szerint. És a külső most is Jerikó mellett szól!

Egy szép város, ahol jó és kellemes az élet. És azt látjuk, hogy hitélet is van Jerikóban, hiszen amikor arra megy el Jézus, hatalmas sokaság szegélyezi az út mentét. Ez abból sejthető, hogy az ismert bibliai szakasz szerint egy az átlagosnál kissé alacsonyabb embernek, név szerint

Zákeusnak fára kell másznia, ha valamennyire is szeretné látni Jézust. A Jerikóról kialakult kép tehát azt mutatja, hogy ebben a városban minden a legnagyobb rendben van. Egy szép és kellemes város, amelyben Jézus után hatalmas tömegben vágyakoznak az emberek. Az igazság azonban – látni fogjuk – egy kicsit más. Vagy nagyon más. Úgy is fogalmazhatnám *Csiha Kálmán* egy igehirdetését idézve, hogy: „*más Jerikó kívülről, és más belülről.*” És ugyanígy igaz, hogy más a mi településünk is kívülről, és más belülről, és másak a mi gyülekezeteink is kívülről, és másak belülről, de ugyanígy más minden család, és minden otthon kívülről, és más belülről. *Csikesz Sándor* gondolata, hogyha lenne, létezne egy megörökített fotó, kép a bensőnkéről, akkor azt az emberek nagyon öríznék, és eltitkolnák egymás elől. Mert ami belül van, azt kifelé tudjuk álcázni, leplezni. De Isten előtt lehull mindenféle álca. Krisztus Urunk akkor Jerikóban is tudta, és ma is tökéletesen tudja, hogy a nagy sokaságban, vagy esetleg ünnepi alkalmaink népes, vagy kevésbé népes gyülekezeteiben ki milyen érzésekkel van. Őszinte Isten iránti szomjával, vágygal, vagy csak az esemény végetti kíváncsiságból.

Volt ott azonban egy ember, Zákeusnak hívták, fővámsze-

dó volt és gazdag. Az emberek nem szerették, sőt megvetették a vámszedőket, mert az elnyomó rómaiaknak a kiszolgálói voltak, nekik szedték a vámot, és általában többet vettek el az emberektől, mint amennyi a törvény szerint továbbfizetendő lett volna, hogy saját részre is maradjon nekik. Így gondolhatjuk, hogy milyen megjegyzésekkel kellett szembenéznie az amúgy is alacsony termetű Zákeusnak, amikor úgy döntött, hogy ott, mindenki szeme láttára felmászik egy fára. De váltalta mindezt, mert őszintén kívánta látni Jézust!

És amikor az Úr Jézus odaért, felnézett erre a fára, és nevével szólította ezt az embert: „*Zákeus, szállj le hamar, mert ma a te házádnál kell megszállnom.*” (Lukács 19,5) És Zákeus leszállt, és örömmel befogadta a házába. A Zákeus név pedig magyarra akár úgy is lefordítható, hogy *az Úr ismét megemlékezett!* És pontosan ezt látjuk ebben az esetben is! Nem számít az, hogy Zákeus mit rontott el, hogy eddig hogyan élt, hogy istentelenül zsarolt meg sokakat, az Úr mégis emlékezik rá, tudja a nevét! Gondolod, kedves olvasó, hogy a tiédre, a te nevedre nem emlékezik az Úr? Gondolod, hogy a te életed nincs előtte, vagy rólad már el is feledkezett? Nem, az nem lehet! Az történik meg itt, amit *Jakab* apostol is említ levelében: „*Közeledjétek Istenhez, és ő közeledni fog hozzátok*”

Kassa református temploma,
a Generális Konvent egyik színhelye

(Jakab 4,8a). Zákeus megtette az első lépést, közeledni próbált az Úr Jézushoz szíve őszinte vágyával, és azt élhette át, hogy elfordulása, és eltávolodása ellenére is emlékezik rá a Krisztus!

És ez ma is így van! Nincs senki közöttünk, akire ne emlékezne az Úr! Akinek ne ismerné gondját, baját életének árnyoldalát, terheit! Jézus válasza tehát Zákeus közeledésére az volt, hogy nála szállt meg. Az Ő házában. Ott történik meg Zákeus bűnbánata és bűnvallása. És Jézus erre válaszul mondja ki: „*Ma lett üdvössége ennek a háznak, mivelhogy ő is Ábrahám fia. Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.*” (Lukács 19,9-10)

Zákeus példája tehát a szabadságolások idején megmutatja számunkra, hogy kinél van az igazi nyugalom. A Jézus iránti őszinte vágy, a vele töltött minősített idő új irányt és lendületet adhat nekünk is, de semmilyen testi fáradsalminktól való megpihenés nem lehet teljes Jézus nélkül. Ha Zákeus vágyával ragaszkodunk Hozzá, ráeszmélhetünk mi is, hogy ránk néz, megtalál minket, emlékezik ránk, és megújul, újult erőt nyer az életünk!

Kendi Csaba

Szabad vagyok! És akkor...?(!)

„Mert Isten akarata az, hogy jót cselekedve némítsátok el az értelmetlen emberek tudatlanságát.” (1Pét. 2, 15.)

S mi több, - hogy minden bevezető nélkül belevágjak -, ennek az idézetnek a folytatása úgy hangzik, „**mint szabadok**“ (1Pét. 16.a.) - ez azért még a legtisztább lelkű keresztyéni magatartást is megpróbáltatás elé állítja. Szabadon, alázattal elnémitani a forrongó esztelenséget. Kérem szépen, a jó Isten röviden és tömören megfogalmazta Péteren keresztül, hogy ez nagyon testvéreim, senki nem mondta, hogy könnyű hinni a „láthatatlan” hatalmában, sőt, átérezni, elfogadni és eszerint cselekedni. Pedig, ha már itt tartunk, csak gyermeki mivoltunkat kellene kicsit felelevenítenünk, és azonnal mennyivel szebb lenne a „láthatatlan”, „érzékelhetetlen” és „megfoghatatlan”. Miért jó a gyerekeknek, ha van egy képzeletbeli barátjuk? Mert van valaki, aki mindig ott van, amikor szükségük van rá. Miért nem marad meg bennünk kicsit az ártatlanság és a remény, hogy felnőttként is lehet hinni a csodákban? S ha már itt tartunk, a „láthatatlan” és a csoda kapcsolata maga a Hit. Az Akarat a buzdító, s a Szentlélekereje a megvalósító.

Szóval, igazán most itt abba is hagyhatnám, és csak egy zárómondatot írnék, hogy kérlek Téged, Kedves Olvasó, írd meg nekem életed legnagyobb megpróbáltatását, amikor úgy igazán elő kellett venned keresztyéni léted legbensőbb vibrációit, hogy ne legyen mindenféle cifra kimenetele az adott helyzetnek. Bár a cikkem folytatom, érdekelnének a történetek, esetleg rövidleírások, hogy melyhelyzetekből, őszintén: hogyan? sikerült „kikászálódnod” - tényleg él a felhívás, hogy mások is példát vehessenek/okulhassanak - saját példájukon felül is.

S hogy folytassam gondolatmenetem: „szabadon”. Mennyire érzi szabadnak az ember magát, amikor meg kell birkóznia bizonyos elvárásokkal, mások észveszejtéseivel, saját maga által létrehozott főbiákkal és kételyekkel, vagy egyszerűen azzal a divatos magatartással, hogy ha nem veszel róla tudomást, akkor az nincs is, vagy majd elmúlik/lesz az jobb is, hadd

sodródjon az árral/jó az, hagyd. Mindemellett úgy gondolom, ha valóban keresztyén vagy a lelked legmélyén, akkor előbb vagy utóbb előjön lelkiismereted, s egy egyszerű megnyilvánulás helyre tesz, s bevillan: „Te jó ég, mit csinálók?!”

Miközben ezt írom, épp egy magyar zenét hallgatok, amelynek dalszövegének minden mondata mélységes értelemmel bír. „Ha végre indulnál, ha végre jönnél felém, szeretném újból az életem...” -szabadon.. S ha tényleg szabadnak érezném magam. Keresztyéni keretek között, hogy valóban meg kellene tennem, ami - úgy érzem - az életbeli feladatom/elhivatásom/lehetőségem/alkalmam. S mindezt úgy, hogy nem érzem tehernek.. Oh, hogy ez sokszor mennyire

Simon András grafikája

nem épp keresztyéni érzelmeket bújít fel bennem, mivel talán nem tudjuk a dühtől/értetlenségtől/pillanatnyi nemérdekeltségtől látni a feladatot. Pedig ha már „felvállaltuk a másikért a felelősséget” - például konfirmációnk alapfogadalmá ezt kellene, hogy jelentse, akkor igenis vállaljuk, hogy megoldjuk és nem adjuk fel, az ellenérvek és a könnyebbik út kedvéért sem. Ez egy mindennapi megpróbáltatás, s amikor úgy gondolod, hogy talán kevés vagy hozzá, akkor vedd elő a Bibliád és két imádkozó kezűd kulcsold össze, hogy az a lelkedet is megérintse. Ha ezt megteszed - hosszú idő elteltével, talán - akkor azt is érezheted, hogy ez csak egy menedék és talán jogod sincs hozzá, viszont ha hittel kulcsolod össze kezűd, akkor a

jó Isten biztosan érzékelteti Veled, hogy szükséged van Rá és az Ő kegyelmére, hogy létrejöjjön a kapcsolat, ne félj, mondd, mi bánt... Mondd el és meglásd, szabad lehetsz.

„Ha tényleg azt hiszed, ennyi vagy, amennyit mondanak, akkor valóban, meg is loptalak.”- egy következő részlet, mely megvilágítja a hitbeli életed. Ha Te elhiszed, hogy nincs remény és nincs lehetőség a rohanó világba egy kis lámpást vinned a Krisztusba vetett élő bizonyosság által, akkor sajnos nagyobb feladat áll előtted, mint gondolnád. Nem nagyobb, mint Te, hanem teljes mértékben Téged és a hitedet igényli. S hogy mindezt szabadon, hogy ne érezz nyomást a külvilág félreérthető megjegyzéseiből? Mindez lehetséges, csupán nap mint nap tudatosítanod kell: a jó Isten azért adta eme érzelmeket, felelősségtudatot, hogy Te ezzel kezdj valamit. Oh, hogy ez is mennyire kétségbeejtő és megterhelő tud lenni. Miért én, miért pont itt és most, miért neki, vele, általa és egyáltalán hogyan? Erre a kérdésre rettenetesen egyszerű a válasz: türelemmel, megértéssel és a jó Isten által adott állhatatossággal.

Semmi másra nincs szüksége csupán higgadt mérlegelésre, hogy van olyan megoldás, mely észhez térít bennünket, s bátran tudunk tovább haladni a számunkra szántúton.

Keresztyéni mivoltunk alapvető érzése kellene, hogy legyen, hogy szeretünk segíteni másokon/másoknak. Gondolom, őszintén. Fontos lenne, hogy bármilyen cselekedetünk során lelki szabadságot és megkönnyebbülést érezzünk az „elvégzett feladat” után, mintsem még nagyobb káoszt az életünkben. Kedves Testvérem, végy egy nagy levegőt és mondd ki, ami a lelkedet bántja, mondd, hogy akarsz-e a jó Isten eszköze, hű szolgája és báránya lenni, avagy sodródsz az árral és egyébként is, mindig lehet valamilyen megoldást találni.

Egy rövid történetet szeretnék csatolni mondandóhoz, s ezzel is ábrázolni, mennyire fontos a lélekjelenlét és a bölcs magatartás:

“Egy lépéssel közelebb... Egy hin-

du szent, aki elment a Gangesz folyóhoz megfürödni, egy családot látott a folyóparton, akik mérgesen kiabáltak egymásra. Odafordult a tanítványaihoz, mosolygott és megkérdezte: „Miért kiabálnak az emberek, amikor idegesek egymásra?”

A tanítványok gondolkodtak egy ideig, majd az egyikük ezt mondta: „Azért, mert ilyenkor elveszítjük a nyugalmlunkat.”

„De miért kiabálunk, amikor a másik személy ott áll mellettünk? Mondhatnánk neki sokkal halkabban is” - kérdezte a szent.

A tanítványok tanakodtak még, de nem találták a megfelelő választ. Végül a szent elmagyarázta: „Mikor két ember mérges egymásra a lelkük eltávolodik egymástól. Hogy leküzdjük ezt a távolságot kiabálniuk kell, hogy meghallják egymást. Minél mérgeseb-

bek, annál hangosabban kiabálnak, hogy leküzdjék a nagy távolságot. Mi történik a szerelmeseknél? Ők nem kiabálnak egymásra, hanem halkán beszélnek, mert a lelkük nagyon közel van egymáshoz. Köztük lévő távolság nincs is vagy nagyon kicsi. Amikor még jobban szeretik egymást mi történik? Nem beszélnek, csak suttognak és így még közelebb kerülnek egymáshoz. Végül már suttogniuk sem kell, csak egymás tekintetéből megértik egymást. Ez mutatja meg milyen közel áll két ember egymáshoz, amikor szeretik egymást.”

Ránézett a tanítványaira és ezt mondta: „Ezért amikor vitáztok ne hagyjátok, hogy lelketek eltávolodjon. Ne mondjatok olyan dolgokat, amik eltávolítanak egymástól, különben egyszer eljön a nap, mikor akkora lesz a távolság köztetek, hogy lelketek töb-

bé nem talál vissza egymáshoz.”

Gondolod végig, mi zajlik a Te lelkedben, melyek azok a tényezők, melyek akadályozzák az alázatos és béketeremtő magatartást, tartsd Önvizsgálatot, lehet-e és ha igen, hogyan orvosolni a hibát, hogy tovább tudj haladni. Szabadon, megkönnyebbülten, boldogan, elégedetten és példamutatóként, hiszen nem egyszerű mindezt megérteni, átélni, úgy igazán megélni, továbbadni és látni az eredményt... Azonban a mi Urunk Mindenható, mindenütt ható! Akárhogyanis, Adjunk hálát és kérjük Őt, hogy ne tévelyedjünk el, ne hagyja, hogy a magunk feje után menjünk, hanem élessze újra a Lélek munkáját, hogy az áldott gyümölcsöt teremjen akár a sziklás földön is. Minden lehetséges annak, aki hisz!

Csoma Annamária

Szerkesszük együtt - szeretetnapar@gmail.com

Szeretettel hívjuk fel a lelkipásztorok, presbiterek, gyülekezeti tagok figyelmét, hogy gyülekezeti tudósításaikkal, fényképekkel teljesebbé tehetik egyházi életünk naptári összefoglalóját.

A beszámolókat szerkesztőségünk E-mail címére, a szeretetnapar@gmail.com; vagy postai címére Ref. Lelkészi

Hivatal 076 74 Drahňov 216 küldhetik. Az említett email címre kérjük kizárólag a Szeretetnaptárral kapcsolatos anyagot küldjék! Amennyiben nem kapnak visszajelzést elektronikus levelükre, kérem lépjenek telefonos kapcsolatba a szerkesztőséggel. Előre is köszönjük segítségüket.

Csoma László

B I B L I A O L V A S Ó

v e z é n k f o n a l

1. H. 2Krn 7,11-22
2. K. 2Krn 8, 1-11
3. Sz. 2Krn 8,12-18
4. Cs. 2Krn 9, 1-12
5. P. 2Krn 9,13-31
6. Sz. 2Krn 10
7. V. 2Krn 11
8. H. 2Krn 12
9. K. 2Krn 13, 1-12
10. Sz. 2Krn 13,13-23
11. Cs. 2Krn 14
12. P. 2Krn 15
13. Sz. 2Krn 16
14. V. 2Krn 17
15. H. 2Krn 18, 1-27
16. K. 2Krn 18,28-34
17. Sz. 2Krn 19
18. Cs. 2Krn 20, 1-19
19. P. 2Krn 20,20-37
20. Sz. 2Krn 21, 1-11
21. V. 2Krn 21,12-20
22. H. 2Krn 22
23. K. 2Krn 23, 1-15
24. Sz. 2Krn 23,16-21
25. Cs. 2Krn 24, 1-14
26. P. 2Krn 24,15-27
27. Sz. 2Krn 25, 1-16
28. V. 2Krn 25,17-28
29. H. 2Krn 26, 1-15
30. K. 2Krn 26,16-23
31. Sz. 2Krn 27

AUGUSZTUS

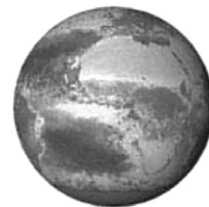
- Lk 20, 1-8
- Lk 20, 9-19
- Lk 20,20-26
- Lk 20,27-40
- Lk 20,41-47
- Lk 21, 1-4
- Lk 21, 5-19
- Lk 21,20-24
- Lk 21,25-33
- Lk 21,34-38
- Lk 22, 1-6
- Lk 22, 7-13
- Lk 22,14-23
- Lk 22,24-30
- Lk 22,31-38
- Lk 22,39-46
- Lk 22,47-53
- Lk 22,54-65
- Lk 22,66-71
- Lk 23, 1-5
- Lk 23, 6-12
- Lk 23,13-25
- Lk 23,26-31
- Lk 23,32-38
- Lk 23,39-43
- Lk 23,44-49
- Lk 23,50-56
- Lk 24, 1-12
- Lk 24,13-27
- Lk 24,28-35
- Lk 24,36-49

1. Cs. 2Krn 28, 1-15
2. P. 2Krn 28,16-27
3. Sz. 2Krn 29, 1-19
4. V. 2Krn 29,20-36
5. H. 2Krn 30, 1-20
6. K. 2Krn 30,21-27
7. Sz. 2Krn 31
8. Cs. 2Krn 32, 1-23
9. P. 2Krn 32,24-33
10. Sz. 2Krn 33, 1-10
11. V. 2Krn 33,11-25
12. H. 2Krn 34, 1-13
13. K. 2Krn 34,14-28
14. Sz. 2Krn 34,29-33
15. Cs. 2Krn 35, 1-19
16. P. 2Krn 35,20-27
17. Sz. 2Krn 36, 1-10
18. V. 2Krn 36,11-23
19. H. Ezsd 1
20. K. Ezsd 2, 1-35
21. Sz. Ezsd 2,36-70
22. Cs. Ezsd 3, 1-7
23. P. Ezsd 3, 8-13
24. Sz. Ezsd 4, 1-16
25. V. Ezsd 4,17-24
26. H. Ezsd 5, 1-5
27. K. Ezsd 5, 6-17
28. Sz. Ezsd 6, 1-12
29. Cs. Ezsd 6,13-22
30. P. Ezsd 7, 1-10

SZEPTEMBER

- Lk 24,50-53
- Efézus 1, 1-14
- Ef 1,15-23
- Ef 2, 1-10
- Ef 2,11-22
- Ef 3, 1-13
- Ef 3,14-21
- Ef 4, 1-16
- Ef 4,17-32
- Ef 5, 1-15
- Ef 5,16-17
- Ef 5,18-20
- Ef 5,21-33
- Ef 6, 1-4
- Ef 6, 5-9
- Ef 6,10-24
- 2János
- 3János
- Róma 1, 1-15
- Róma 1,16-32
- Róma 2, 1-10
- Róma 2,11-16
- Róma 2,17-29
- Róma 3, 1-20
- Róma 3,21-31
- Róma 4, 1-12
- Róma 4,13-25
- Róma 5, 1-11
- Róma 5,12-21
- Róma 6, 1-11

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

Aki 100 évre tervez, az imádkozik, és Istent ültet a szívekbe, azaz nevel...

EURÓPA ELRABLÁSA VAGY VISSZAVÉTELE? „AZ TÖRÖK ÁFIUM ELLEN VALÓ ORVOSSÁG” A 21. SZÁZAD ELEJÉN (IV. rész)

Napjaink egyik legégetőbb kérdéstömegével, a világvallások versenyfutásával, ennek radikális, hatalmi térhódításba fordult/fajult változatával, a terrorizmussal, s a migrációra telepedett pániszlám, világkalifátusos törekvések összefüggéseivel foglalkoztunk sorozatunk eddigi három részében. S a dolog súlyát most Zrínyi Miklós Ne bántsá a magyart... kezdetű iratának (1660-1661) címbeli második mondatával érzékeltetjük. Eddigi írásaimmel tisztázni igyekeztem a migráció, a paramigráció (azaz a migrációra települt terrorista beszivárgás) fogalmait, ezzel összevetve a bibliai exodus másságát és többletét. Elemeztük a világvallások trendkutatásával előre jelzett 21. századi vallásközi versenyfutás okait, a várható statisztikai fordulokat, s a paradox intenciót, ami azzal függ össze, hogy a világvallások eddig soha nem látott felvirágzása következik be a 21. században, s éppen ez fogja köztük kiobbantani - emberileg szólva - a feszültségeket, illetve konfliktusokat. Leginkább a keresztyénség és az iszlám akart vagy nem, manipulált vagy békés, hatalmi vagy együttéléses helyzetéből adódó különféle, főleg politikai és hatalmi érdekektől motivált küzdelmét. És megismerkedtünk a török világ Magyarországon 150 éves korszaka izgalmas, protestáns történetológiai szemléletével, ami ma is elgondolkodtató. Ebben a záró írásban röviden azokat a pozitív jeleket vázoljuk fel, melyek a tehetetlenség és az önmegadás, hogy' ne mondjam, önfeladás ellenében hordoznak biztatást, reményt, még ha ez ma olykor szinte lehetetlennek tűnik is. Tesszük ezt Jézus biztatása értelmében, akit az epileptikus fia meggyógyítása érdekében így szólított meg a gyermek apja: „Ha valamit tehetsz, légy segítségünkre, könyörülj rajtunk! Erre Jézus így válaszolt: „Ha tehetsz? Minden lehetséges annak, aki hisz” (Márk 9,23). Allegorikusan és valóságosan is Európa olykor tehetetlenségében és betegségeiben, tétováságában mintha ehhez a gyermekhez hasonlítana. Mit lehet itt még tennünk? – kérdezik sokan itthon is, látva az egyre erősebb migrációs nyomást. Minden lehetséges annak, aki hisz! A tehetetlenséggel szemben ez a minden lehetségest feltételező hit kell Európának, öreg kontinensünk keresztyénségének. A ha és kérdőjelek nélküli hit. Nem a vakhit, s nem is az illúziókba menekülő vagy becsaphatóan életveszélyes hiszékenység, hanem a gyógyító, látó, és talpra állító hit. S itt annyi minden között eszembe jut a bölcs kínai keresztyén mondás: „Ha valaki egy évre tervez, rizst ültet. Ha valaki tíz évre tervez, fát ültet. Aki viszont 100 évre tervez, imádkozik, és Istent ülteti a szívekbe, azaz nevel”. A valamit tehetünk még jeladót és jeleit vesszük sorra mostani szemlélésünkben, jeladásokat a világ különböző részéről. Nem megoldás-kulcsokat ajánlgatunk drótosított módjára, hanem reális alternatívákat megfontolásra. És a saját magunk szkepszisével, Európa képzelt „főlényével”, öngazultságával, anyagias bálványaiba kapaszkodásával szemben! Arról írok, amit sokkal ütősebben, erőteljesebben kellene a magyar közvéleményben kommunikálni. A háztetőkről hirdetni! Médiaiban szétteríteni! A hazai, kárpát-medencei magyar nyelvű egyházi és nem egyházi sajtóban összehangoltan megjeleníteni – amíg nem lesz túl későn...

Írta: Dr. Békefy Lajos

Három milliós email-győzelem – a kétely mételtyével szemben!

Micsoda fantasztikus szabadtítás-, és győzelem-történetet írt Isten az iráni Youcef Nadarkhani protestáns lelkész hányattatásán keresztül! És micsoda bizonyíték ez a történet arra, hogy keresztyénként nem vagyunk tehetetlenségre ítélve, legfeljebb saját közönyünk, hitetlenségünk képezhet akadályt vagy torzíthatja el vélekedésünket. S akkor már az ellenfél vagy ellenség győz is. **A kétely kultúra és kontinens-pusztító mételty!** Nem véletlenül írta le közel 500 éve a reformáció küzdelmei és már az akkor Európát fenyegető törökvesz hírei hallatán a hitújítás várfalaival „védett” Wittenbergben Luther Márton: *Spiritus Sanctus non est scepticus*. Azaz: a Szentlélek nem

szkeptikus, nem a kételkedés Lelke. Fordítva is igaz: ahol, és amikor felüti fejét a kétely, ott bizony súlyos Lélek-hiány áll a háttérben. Azaz: meggyőződés és hit-hiány. Ahol viszont még él és hat a hit a Lélek által, ott van remény, és lesz, lehet győzelem. Nadarkhani lelkész 2012-ben az iráni hatóságok letartóztaták, mert gyerekei az iszlám iskolában a kötelező muszlim imaidőben nem imádkoztak a többséggel. Számon kérő érdeklődésre annyit mondtak: Édesapával már reggel imádkoztunk. – És pár órán belül a bázis-közösségi lelkész már előzetes letartóztatásban találta magát. Négyeszer ítélték halálra, volt a vádak szerint lázító, meg izraeli ügynök. Az *Ajatollah* négyeszer nem írta alá a kötél általi kivégzés végrehajtását elrendelő parancsot. Miért? Ta-

lán mert a síita iszlámot követő Irán felvilágosultabb, toleránsabb ország, mint a többséget alkotó szunnita iszlám országok? Talán. Vagy mert az ENSZ emberjogi kartáját, s a vallásszabadság egyetemes kódex-követelményét igyekeztek Teheránban is betartani? Talán. De leginkább azért, mert az *Open Doors* (=Nyitott kapuk), s más szervezetek, mint például a *Christian Solidarity Worldwide* (=Világméretű Keresztyén Szolidaritás), vagy a *Christian Solidarity International* (=Nemzetközi Keresztyén Szolidaritás), továbbá kormányok, az USA, a német elnök, kancellárasszony akciót hirdettek Nadarkhani megmentéséért. Ennek nyomán 3,2 millió tiltakozó, közbenjáró petíció érkezett az Ajatollah kancelláriájára email-ben és twitterben. Ennek következtében, de per-

szere nem ezzel indokolva, végül is 2014 őszén szabadon bocsátották Youcef Nadarkhanit, s ejtették az ellene korábban felhozott vádakat. Micsoda győzelem, milyen nyomós érv ez a tehetetlenség kényelmes, önfeladó, másokat feladó álláspontjával szemben! Pedig nem került ez egyénileg sokba: két perc, amíg a neten valaki aláírja a tiltakozó petíciót.

Madridtól Bejrúton, Tiranán, Varsón, Kairón, Indián át is vezetnek utak – ugyanoda

Nem hagyható említés nélkül a tehetetlenség ellenszerei között néhány, nemzetközileg is nyilvános alkalom, ahol manifesztumok születtek, döntések, ajánlások keletkeztek a világkeresztyénség, főként az európai keresztyénség erősítésére. Mert ez ma a cél, a keresztyének, teológusok, a Krisztus ügyének elkötelezettek szívügye, hogy az európai keresztyénség megerősödjék identitásában. És akkor, csak akkor másként viszonyul majd minden olyan jelenséghez, legyen az vallási köntösben jelentkező militáns világhódító törekvés vagy lappangó szellemi aláaknázás, aminek végcélja ténylegesen Európa elrablása önmagától. S elvitele valahová Keletre, nem kultúraterjesztési, értékátviteli, átvételi céllal, hanem „megerőszkolása”, tönkretétele, legyőzése, megsemmisítése érdekében. Amint Sansal, az algériai francia író nyilatkozta minap: Az Iszlám Állam nem tudja katonailag legyőzni Európát, ezzel tisztában van, de a félelemkeltéssel, félelemben tartással megbéníthatja, és összeroppanthatja. Hogy a legelképezetlenebb spengleri és nietzschei látomásokat Nyugat alkonyáról tényleg valóra váljanak. Ez ellen szóltak a bergeri, s egyéb euroatlanti, legutóbb elterjedt, a szekularizációt cáfoló, a világvallások neoreneszánszáról írt látomások, de legfőképpen az élő keresztyén hit erejének új reformációs feléledése céljából is imádkoztak, szóltak, ébresztenek egy ideje sok rendezvényen, kontinensünk nyugati csücskétől el egészen Libanon cédrusaiig, meg a Nílus partjáig. Legfőképpen a szenvedő Közel-Kelet keresztyénségének vezetői és hívői. Mire gondolok?

Például arra, hogy 2015. tavaszán Madridban a *citizenGO* emberjogi, főként fiatalokat mozgósító szervezet rendezésében megtartott konferencián a résztvevők kimondták, s a *Madridi Manifesztumban* egyértelműen meg is fogalmazták, sőt, a nemzetközi sajtóban és kormányokhoz, ENSZ-hez, EU-hoz intézett petíciójukban közhírré tették: ami Szíriában, Irakban folyik, **a szocio-kulturális genocídium, vallási okok miatt folytatott népirtás**. Ezt a legilletékesebb, a moszuli IS brutalitását átélte keleti keresztyén érsek mondta. Ugyanott hangzott el *Mirkis* babilóniai érsek beszédében ez a szinte kontinentális méretűnek szánt

felkiáltás: „Mire szolgál a mi szenvedésünk Közel-Keleten? Arra, hogy a nyugati keresztyénség hitét ébressze, s megerősítse őket az üldözésben helytálló példája”. Micsoda szavak! Ex oriente lux? Igen! Keletről jön a fény Nyugat számára, nem csak az égen, hanem a lelkekben is. Jó lenne ezt tisztelettel megköszönni nekik, nemcsak „Jönnek a migránsok, jönnek a migránsok!” pejoráló kiáltással teleharsogni róluk a sajtót!

Imát és nyilvánosságot! – Varsó ismét előttünk!

Vagy amint a bagdadi missziós angol lelkész fogalmazott: „Imádkozni kell Nyugaton a keleti keresztyénekért, nem szabad hallgatni szenvedésükről, imát és nyilvánosságot kérünk!” **Imát, nyilvánosságot kell adni szenvedésüknek is, s erről is szólni kellene Nyugat és hazánk nyilvánossága előtt. Sokkal nagyobb mértékben, mint eddig.** Ezt valósította meg érdemben 2015-ben a bejrúti és tiranai keresztyén-muszlim világkonferencia is a világvallások békés együttélése esélyeinek a mérlegelésével, imafelhívással, helyzetértékeléssel, stratégiák felvázolásával.

És mint annyiszor, Varsó ismét előttünk jár. Mikor érkezik meg hozzánk ama legendás, de ma más tartalmakat szállító varsói expressz? A *Radio Dla Ciebie – Rádió Neked* adó létrehozásával és 24 órás műsorszolgáltatásával **vallásközi rádiót** hoztak létre lengyel barátaink, a média eszközével megvalósítható vallásismereti, hitismereti, valláserkölcsei nevelés céljából. Az adásban vannak vitafórumok, különféle vallások képviselői beszélgetnek egy-egy adott témáról, pl. a gyermekvállalásról, az élet tiszteletéről, a család szerepéről, a vallási szokások közötti különbségekről, ezek sajátos értelméről, az ábrahामी vallások, a zsidóság, a keresztyénség, és az iszlám közös pontjairól. De az eltérések, a másik vallás, felekezet számára szokatlan sajátosságok megértésének, megértetésének lehetőségeiről is szólnak, meg hitelesítő igemagyarázatok, bibliaismereti kurzusok, a keresztyénség, a Biblia kulturális és gazdasági befolyását taglaló sorozatok is elhangzanak. Közvéleményt formáló fórum a rádió, hatalmas lehetőség arra, hogy értékelje a sok-sok hallgató: nem a csípőből formált ellenkezés, gúny, hogy ne mondjam nem a francia Charles Habdo-i sértően brutális szatíráé, emberek vallási érzéseiben gázoló, megalázó obszcenitása a jövő, hanem a szívós, következetes, színvonalas, igényes nevelésé, közkulturálódásé, a viselkedés és a beszéd tisztességé. Minden primitív, közönséges és romboló tendencia ellenében. **Ha valami, akkor hazánk még sokkal jobban rászorul erre a sajátos köznevelésre. Irgalmatlan és színvonalatlan a magyar közvélemény! S a nevelést, a felnőttoktatást ebben a tekin-**

tetben is el kellene kezdeni, különben Európa és a világ sereghajtóivá csúszunk le a nyelvromlásban, egymás nyilvános és egyéni megbecstelenítésében. A lengyelek e tekintetben is lóhosszal, vagy varsói expressznyi tempóval előttünk vannak! Nagyon fájdalmas ezt megállapítani, de szükséges, és talán még nincs későn! Az RDC adatai ebben is példaértékűek. S ez már rég nem ökümené a szó klasszikus és alkalmi értelmében, hanem üzenet valami másfajta lehetőségéről, valami újdonság az együttélés, a megismerve jobban tolerálás szellemi és lelki tágas térségéről! Az annyira veszélyes beszűkítés, elszigetelés, bezárás, így az ezek által gerjesztett agresszió ellenében! De valami ehhez hasonlót sze-

retne megvalósítani a **Világvallások Egy Háza** nevű berlini kezdeményezés is, amit még a migrációs beáramlás, „cunami” előtt terveztek Berlinben a zsidóság, keresztyénség és az iszlám képviselői. Elképzelésük szerint egy hatalmas épületben, egy fedél alatt épülne fel és egymás mellé zsinagóga, templom és mecset, ennek funkcionálisan megfelelő vallási könyvtárak, s előadótermek, ahol egymás jobb megismerését segítő előadások, beszélgetések, viták valósulhatnak meg. Kérdés, a mai helyzetben ez mikorra valósulhat meg Berlinben vagy másutt? A cselekvési stratégiák, a varsói, berlini és más jellegű kezdeményezések hátterében kétségtelenül ott húzódik *Hans Küng* világethoszának megértett figyelmeztetése: **A nemzetek között nem lesz béke, csak ha a vallások között béke lesz. A vallások között nem lesz béke, amíg nem lesz igazi, lényegi párbeszéd közöttük.** Ennek érdekében a legfontosabb lépés a nevelés, egymás megismerése. Csak erős hitű keresztyénség, erős hitű, bibliailag fundált hit lesz képes önfeladás nélküli párbeszédre és tiszteletre, ahol kell és lehet! Tehát sokkal inkább kellene készülnünk az ilyen párbeszédre identitás-erősítéssel, annak a missziói és történelemértelmező hitbeli látásnak a mai újrafogalmazásával és adaptációjával, amit eleink így fogalmaztak meg: Isten azért bocsátotta ránk a törököt, mert meggyengült Európa hite. Azért, hogy ne tudják az ő hitükre hajtani a keresztyéneket, másrészt a bálványozás, széthúzás, pártoskodás ellenében. Tehát büntetésként, bünbánatra terelésért, de missziói feladatként is. *Czeglédi István* hitvalló prédikátor (1620-1671) szerint **„Ha Krisztus szavára együtt maradtunk/Nem lesz ügy a török/Ez hazában örök”.** *Drábik Miklós* (1588-1671) református huszita

püspök szerint pedig azért küldte ránk őket Isten, hogy „körösztyén hűtre térjenek”.

Kairói kopt Maggie Gobran jeladása az iszlám világban

Vajon nem a másfajta, azaz az iszlám kultúrában megvalósítható, hitünkéről szóló verbális és nem verbális, szóbeli és tettekkel hirdett bizonyágtételért adta Isten a 20. század végén a kairói Amerikai Egyetem professzori állásából a mokattami szeméttelpek világába boldog és boldogító szívvel, mosollyal alászálló Maggie Gobrant? Aki 90-nél több óvodájá-

val, iskolájával, tanintézetével, orvosi rendelőjével mindennél meggyőzőbb jeladás a keresztyén hit embermentő reménységéről, erejéről? 100 ezernél is több szeméttelpei kopt gyermek általa ismerte meg a betűvetést, a Biblia világát, a kulturálódást, de a kopt keresztyénség kétezere éves hatalmas és gyönyörű imavilágát, lelki örökségét! És nem ugyanez a belső elkötelezettség vezette a hindu-buddhista indiai kultúrában napjaink protestáns lelkész-író-filozófusát, *Vishal Magnalwadit*, hogy elmondja, leírja, hirdesse a Közép Könyve, a Biblia világkultúrát teremtő, 2,2 milliárdnyi mai keresztyént boldogító, üdvözítő, fantasztikus befolyását, nem csak az euro-atlanti kultúrkör létrehozásában, hanem a keresztyén világkultúra megalkotásában is? Bizony, kifogynék a szóból, vagy 100 oldalig meg sem állnék, ha mindazt leírhatnám, mennyi jelet ad Urunk a mai világban is ugyanarról: Ómagáról, az általa megalkotott keresztyénség élet-, és jövőképességéről, az egyetlen Üdvözítőről, a Világ Világosságáról, akiben megvalósul az, amit Mangalwadi írt hatalmas panorámájú könyve záró fejezetében: Biztos, hogy Nyugaton nyugszik le a fény? Őbenne ugyanis nincs napfelkelte, nincs napnyugta,

Őbenne csak fény, világosság, egyértelműség, átláthatóság, élet és jövő van.

Többdimenziós cselekvési stratégia – Lélek-impulzusok!

A migráció által felkavart helyzetben Isten tükröt tart az európai keresztyénség elé. Igen fontos, hogy ebben azt lássuk meg, amit Ő mutatni akar! És hogy a hazai egyházakban is közügy, beszédtema, folyamatos reflexió tárgya legyen és maradjon a migráció kérdésének bibliai szemlélete, főként az exodus tanításának a többletével. S ha már az üldözöttek között első renden a szír és keleti keresztyének, arameusok, káldeusok, asszírok vannak drámaian érintve, illene jobban megismernünk és tisztelettel említenünk őket már csak azért a hatalmas keresztyén szellemi ima-, és lelki kincsestárért, amit eleik hoztak létre, s aminek gyakorló örökösei ők. Bertalan és Taddeus apostolok és mások missziói munkája nyomán már az első század végén viruló keresztyén közösségek magasztalták Urunkat Damaszkuszban és Bagdadban, Edesszaban és mástutt, jóval 550 évvel az iszlám megszületése előtt! S amikor magyar őseink még valahol a messzi Keleten nyereg alatt puhították a húst, meg a történelmet, és sámándobok ütemére pattantak nyeregbe, a Moszul és környéki népek Jézus anyanyelvén, arameusul mondták már a drága Igét, s 900 évvel előttünk váltak Jézus tanítványává. Sőt: mire eleink elértek a Kárpát-medencébe, ők már Tibetbe és Kínába mentek misszióba! Nem hódítani, gyarmatosítani, hanem bizonyágot tenni, fényt árasztani Keletnek! Ezért mindennél fontosabb Európa visszahódítása ennek a szelíd Krisztusnak, aminek módja, eszköze a kontinens népeinek újra evangelizálása. Erős egyházak, erős hitű keresztyének kellenek, akiknek vasárnap nem vasárnap, hanem az Úr napjának megünneplése, s a lelki ritmus és erőgyűjtés alkalma! Ki merné a muszlimok között péntek szentségét, a zsidók között a sabbat sérthetlenségét megkérdőjelezni? Egyéni és közösségi bibliatanulmányozás kell minden eszközzel, módszerrel és kommunikációs technikával, az iskolai hitoktatásban mindenképp előtt. De olyan fórumok is kellenének, ahol más vallásúakkal is megismerkednek a felnövő fiatalok, s nyugodtan megkérdezik, miért neked a pájész, a keppeli vagy a burka, s miért nem szabad muszlimnak keresztyén nővel kezét fognia? És fel kellene tenni sokkal komolyabban napjaink történetológiai kérdését: mit akar Isten a migrációval? Mert ilyen olvasata is van, kell legyen ennek a népvándorlási cunaminak! Mit jelent például napjainkban az Ige: Újuljatok meg elméteknek lelke szerint (Efézus 4,23), különös tekintettel a reformáció 500. évfordulójára. Lesz-e mentális forradalom, mentális reformá-

ció, vagy csak ünnepélyes és nem sok hasznot hozó múltba nézés? És mit jelent felvenni ma a lelki fegyvereket (Efézus 6,10-21), hogy készek legyünk a számadásra a bennünk lévő reménységről és a lelki-szemleli küzdelemre?! És mit jelent a holnapra készülve a szövetség-teológia felelevenítése, ami erős kötőanyaga volt a nyugati protestáns – kálvinista, magas kultúrát alkotott népeknek, és létrehozták segítségével az erős Európát? Vagy Isten Országá bibliai, kálvini gondolata, azaz vertikális kötöttségünk és ezért horizontális függetlenségünk, biztonságunk, produktivitásunk, s milyen egyéni és közösségi dinamikákat, innovációs energiákat lenne képes adni ez a szemlélet a mai és a holnapi nemzedékeknek? És mikor szólalhatna meg a Rádió Noked Budapestben vagy Debrecenben, s hol épülhetne meg a pannóniai Három Vallás Egy Háza? - hogy csak néhány kérdést érintsek

Allahu Akhbar! – Abbá, Atyánk! – és Moszkva?

És tudunk-e élni testvéri szolidaritásunk bizonyítására az emailek és a twitterek, s más közösségi eszközök nyújtotta lehetőségekkel, akár a citizenGO-n, vagy egyéb fórumokon keresztül? A gyülekezeti szintű cselekvés legújabb példáját adta a győr-szabadhegyi gyülekezetben elfogadott imafelhívás, a győri manifesztum. A párbeszéd most inkább belkörü, a széles nyilvánosságot még jelentőségéhez mérten messze el nem érő, az Ökumenikus Tanács által szervezett vallási dialógusok, fórumok kommunikálása szélesebb körben mikor lesz érzékelhető? Teendő tehát sokféle van, de Isten eszköztára kifogyhatatlan. A Lélek fantáziája pedig felülmúlhatatlan. Szánjuk oda magunkat élő eszközü történelemformáló Urunk kezébe egyénileg, egyházként, magyar és európai keresztyénségként. S akkor azt is meglátjuk majd, hogy az Úr keze alant van az Ő népével. Remélhetőleg ennek lesz hatalmas és egyértelmű jele a moszkvai őszi (október 28-30.) világimafórum, az ortodox egyház és a Billy Graham Társaság közös rendezésben! Ilyen még nem volt, az üldözött keresztyének védelmére, lelki oltalmazására, a Lélek fegyvereinek közösségi felvételére! Mögöttünk és előttünk a bizonyások fellege! Hogy lehetne ennyi erő között elveszni? Nem a csüggedés és a kételkedés, hanem a bizalom lelkét kaptuk, aki által kiáltjuk: Abbá, Atyánk. Az Allahu akhbar! terrorista szájakon elhangzó kiáltása közben, fölött hangozzék a világkeresztyénség szava: Abba, Atyánk! S ehhez halljuk meg Jézus Igéjét: a hívőnek minden lehetséges! És mert 100 évre (meg tovább, a történelem végéig) tervezünk, kezdjük el, illetve folytassuk fantáziával és szorgosan, hittel és reménységgel az Isten-ütemést a szívekbe! A többi nem csak rajtunk múlik!

GYÜLEKEZETEINK életéből

A szalóci gyülekezetben történt

Önkéntes MKP és Csemadok aktivistáink egyben egyházközségünk tagjai: Hurák János mérnök, Ferencz Tamás, Gazsi Mónika, Gyömbér Tímea önerőből szervezték meg a jótékonyági ruhavásárt, mely a gömői ruhavásár sorozat része volt. A ruhavásárból befolyó összeggel a kárpátaljai Szent Mihály Gyermekotthont támogatták. Az ott-

hon lakói május végével meglátogatták Felső Gömört és hálájuk és köszönetük jelülül koncertet adtak több településen: Pelsőcardó, Szilice, Várhosszúret, Berzété, Lekenye és természetesen mi nálunk is, Szalócon. Az alkalomra május 29-én vasárnap került sor a református templomunkban. Nagyon megható műsort készítettek, és adtak elő. Több

éneket a résztvevők ismertek és az ének-karral közösen énekelték. Bizony többen e szép, Istenhez és szívhez szóló énekeket megkönyyezték. Áldja meg Istenünk és őrizze meg a gyermekotthon lakóit, hogy még nagyon sokáig dicsérhessék a mi Urunkat Istenünket. Soli deo glória.

A svájci HEKS projekt részeként Gyermeknapot tartottunk 2016. június 04-én a parókia udvarán 51 gyermek részvételével. Emelkedik a létszám. Az egésztest Hurák Ottó pópresbiter, az Önkormányzat kultúrával foglalkozó bi-

val a kultúrházban a „Most mutasd meg” vetélkedőt irányították. Közben

lehetett asztaliteniszezni is. A zenét Vidinszky István mérnök és Mgr. André János biztosították. A konyhán sürgötek: Lőrincz Zsuzsa, Borzy Rózsa, Mázik Erika egyháztagok. A gyerekek teát és virslit kifliben kaptak. Többen dupláztak is. Aztán a vége felé kaptak jégkrémet. Volt kézműves foglalkozás is a Gömői kézművesek által. A felnőttek is sokat kézműveskedtek. Az időjárás kedvezett. Kimondottan jó és szép volt. Szerintem megint egy sikeres rendezvény van a hátunk mögött. Köszönet a szervezőknek, segítőknek, minden jóakarató embernek és támogatóinknak. Nem utolsó sorban legyen mindezért dicsőség a mi Istenünknek.

legkisebb résztvevő

az arcfestés eredménye

*Borzy Bálint
Szalóci gondnok*

zottságának elnöke, nyitotta meg, majd igemagyarázattal szolt a jelenlevők-höz Nt. André János is. Volt több versenyszám. A csoportokat sorsolással hozták létre. Voltak a csoportokban kicsik, nagyok, romák, nem romák. A versenyszámok: André Jánosnál ügyességi memória verseny, csocsó bajnokságot felügyelte az ifj. Hurák házaspár, Gergely Krisztina csapata halász verseny-nél volt,

Rákay Julianna Fandák Ilona segítségével - bábuk ledöntése verseny-nél voltak. Ferencz Tamás Gyömbér Tímeá-

eredményhirdetés

A mi márciusunk

A 2016-os esztendő szervezetünk életében jelentős évnek számít. 20 évvel ezelőtt 1996. március 17-én alakult meg Szádalmáson a Református Nőszövetség 41 alapító taggal Özv. Tóth Józsefné, Irénke néni vezetésével. Ennek az évfordulónknak emlékére idén több alkalmat is beterveztünk, hogy ezek által is emlékezetesebbé tegyük a számunkra felejthetetlen éveket, amit Isten kegyelméből közös erővel, hittel és áldozatos munkával véghez tudtunk vinni.

Első alkalmunkat február 17-én tartottuk, amikor teadélután szervezetünk a gyerekek részére a gyülekezeti termünkben. Ez a közös együttlét énekléssel vette kezdetét. Átismételtük az eddig tanult dalainkat, majd új éneket tanultunk: „Jónásé e történet” címmel. Jónás életéről szóló rövidfilm megtekintésével folytattuk. Ez a történet szolgált alapul a bibliai vetélkedőnek, amibe most a gyerekek individuálisan kapcsolódtak be. Itt összemérhették tudásukat a Szentírás ismeretéből. Míg összesítettük az eredményeket, addig a gyerekekkel igéket gyakoroltunk be: **Jób 36, 22-23** illetve az **Ezékiel 18, 23**, amit aztán szavanként raktunk össze, majd a „kátésaink” egyedül. Ezeket az igéket kellett felhasználniuk a feladatlapokon is, ahol segítségként el voltak rejtve a szavak. Itt a legkisebbek segítséget igényeltek még. Ezt a vetélkedő kiértékelése követte és minden résztvevőt oklevéllel jutalmaztunk meg. Ez az alkalom „teázással és sütizzéssel” fejeződött be.

Március 13-án ünnepi alkalomra került sor szervezetünk megalakulásának 20. évfordulója alkalmából a helyi kultúrházban. Erre az alkalomra vendégeket és a környező falvak érdeklődőit is meghívtuk. A kultúrházunk megtelt velünk örvendezőkkal, hogy együtt adjunk hálát az Úrnak, amiért mindvégig velünk volt és vezetett éveken keresztül. Ünnepi alkalmunkat rövid műsorral kezdtük, ahol Šmajda Bernadett csengő hangjával, Máté Angéla verssel és a Bokréta énekkar dicsőítő dalokkal tették felejthetlenebbé. Majd szervezetünk himnuszának elnevelésével folytattuk, mert itt is a 20 év alatt az Úr csodásan működött. Áhitatot tartani a szádalói lelkesítő Nt. Vargha Zsuzsannát kértük meg, hogy

szolgáljon közöttünk, aki igehirdetésében Márta és Mária történetén keresztül biztatott minket a további szolgálatra.. Ezt követte a 20 év munkájának kiértékelése. Az első elnöknő Tóth Irénke néni helyett lánya Binda Ilona számolt be a kezdetekről, hogyan indították el falunkban ezt a szervezetet Németh Zsuzsanna nőtestvérrel karöltve. Visszaemlékezésében a 10 év elnökségi munkájának áldásairól beszélt, megköszönve a segítő és áldozatkész nőtestvérek segítségét. Erre kapcsolódott Németh Zsuzsanna beszámolója és végül az utolsó éveket én foglaltam össze. Ez alatt a majdnem 6 év elnökségem alatt, a vezetőséggel együtt éreztük Isten jelenlétét, üzenetét, azt, hogy az Úr szavai szólnak hozzánk: „**Szolgáljatok az Úrnak örömmel**” **Zsolt 100,2**. A tagsággal karöltve Isten segítségével elértük, hogy hagyományvá váltak alkalmaink, mint: az iskolai szünetekben a gyerekek részére bibliai vetélkedő, filmvetítés, kirándulás (ezzel hintve köztük a magot), női bibliaórák, imanap láncolatába való bekapcsolódás, orvosi előadások kiállításokkal egybekötve, melynek alapigéje: „**Aldjad lelkem az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled! Ő megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet.**” **Zsolt.103, 2-3**, a falunk időseinek köszöntése, betegek látogatása, bekapcsolódás a Szeretethíd - önkéntes napba. Kiemelkedő alkalmunk volt a Vasárnap családi lap szerkesztőivel való találkozásunk is. Emellett gyűjtéseket szerveztünk: helybelieknek, mozgássérült kisfiúnak, az épülő berzétei árvaháznak, a kárpátaljai testvéreknek, gyerek és időotthon lakói számára, a perbenyiki Anyaotthon részére többször is, amibe később a tornagörögök is bekapcsolódtak, és ezen intézmények lakóit meg is látogattuk. A beszámoló hallgatása alatt a jelenlevők figyelemmel kísérhették a szolgálatokról készített kivetített fényképeket, melyek mind áldozatos munkáról, tevékeny évekről, a Lélek gyümölcseiről tanúskodnak. A beszámoló után virágcsokorral és emléklappal megköszöntem az előttem szolgáló 2 elnöknőnek az évek alatt kifejtett áldásos és lelkiismeretes munkát.

Ezt követte az országos elnöknő Györky Szilvia előadása, amelynek té-

mája: Borkó Julianna „Egy asszony szolgálata a gyülekezetben”. Előadásában életéről hallhattunk, akít a rögös életút és keserű megpróbáltatások vezettek hitre, gyülekezet-építő munkára, s egyszerű parasztasszonyként így jutott el oda, hogy imádságait, dicsőítő énekeit lejegyezze. Tartalmas előadásában elemezte és kiemelte a nő szerepét, hogyan kellene helytállnunk. Vendégeinknek egy virágcsokorral és egy emléklappal köszöntük meg, hogy megtisztelték jelenlétükkel ünnepi alkalmunkat. Lelkipásztorunknak és polgármesterünknek szintén emléklapot adtam át, valamint a beszámolóinkat, hogy a gyülekezet krónikájába maradjon írásos emlék az utókornak a szervezetünk tevékenységeiről. Majd a jelenlegi és volt vezetőségi tagoknak egy emléklappal köszöntem meg áldozatos munkájukat, mert sokszor családjuk rovására estébe nyúlóan tervezgettünk, szerveztünk, az ő segítségük, ötleteik és támogatásuk nélkül nem lehetett volna ennyi mindent véghezvinnünk. Ezt a lelkes csapatot „adtam át” az új elnöknőnek Binda Ilonának, mivel én tovább ezt az áldásos munkát nem folytathatom elköltözésem miatt. Lelkipásztorunk virágcsokorral megköszönte nekem a szervezeten belüli szolgálatot, munkát, amit a közösségünk és gyülekezetünk javára végeztem. Minden jelenlévőnek alkalma nyílott, hogy a szerény szeretetvendégségünk közben megtekinthessék Kiss Virág 1930-tól 1960-ig összegyűjtött szalvétáit, amit nagymamájától örökölt, valamint a Szádalmási Óvoda és Alapiskola tanulóinak tavaszi kézimunka kiállítását, ami a helyszínen megvásárolható volt. De még ezzel sem ért véget ünneplésünk, mert körünkben köszönthettük a Remény zenekart, akik dicsőítő dalaikkal Istent magasztalták. Mindezért csak Teremtőnknek adhatunk hálát, hogy ezt az ünnepi alkalmat megengedte és segítő testvéreket adott hozzá, hogy meg is tudjuk ezt valósítani, mert egyedüli erőnk a Krisztusban van.

„*Ne látszatra szolgáljatok, mintha embereknek akarnátok tetszeni, hanem Krisztus szolgálóiként cselekedjétek Isten akarátát: lélekből.*” Ef. 6,6

Perhác Gyöngyi-elnök

Gyülekezeti nap Ipolyságon

Szeret minket az Isten. Hosszú borongós hét után a hét végére kisütött a nap, jelezve nekünk, nem kell félni, az idén is megtarthatjuk gyülekezeti napunkat amit Bakai Péter tesmagi házának udvarán tartottunk 2016. május 22-én. Bizony kegyelmes hozzánk az Isten, kezdte Izsmán Jónás az ige hirdetését, hisz nagyon megáldotta az ipolysági reformátusokat. Amilyen nagy nehézségekkel kellett szembenézni a történelem viharaiban, annyira hordoz most tenyerén bennünket az Úr, legyen dicsőség ezért az Ő szent nevének. Sőt, mikor még Ipolyság nem is létezett, már akkor gondolt Isten az ipolyságiakra mikor Krisztus szenvedett egyszer a bűnökért, az igaz a nem igazakért, hogy Istenhez vezessen minket... (1 Péter 3,18)

De jaj, mit sem ér Krisztus elégtétele és szenvedése amíg nem ismerem fel azt, hogy Jézus a kereszten az én bűneim miatt függött. Ha ide eljut az ember, innen kezdődhet valami új. A bűnbánat könnyei visszavezetnek Istenhez, valahogy úgy ahogy Pétert is visszavezette Jézushoz. Péternek meg kellett élnie a teljes csődöt, s Isten innen vezette tovább, hogy többé ne az önmaga erejében bizzon, hanem Istenébe. Az új élet, új alapokat kíván. Emberi kéz, emberi erőfeszítés által készített alap nem állhat meg az Isten előtt. Csak az marad meg az ítéletben, aki ebben az életben jól alapozott, s az alap nem made in saját cselekedetek, saját magam, hanem made in Krisztus.

Az istentisztelet ideje alatt Marton Imre egyetemista a kicsiknek tartott vasárnapi iskolát melyen a földi és a mennyi kincsekről volt szó. A bibliai történeteken keresztül lett

elmondva, hogy mennyire mulandó és értéktelen a földi kincs a mennyeihez képest. Szó volt arról is, hogy hogyan

lehet megtalálni, és kik találták meg a Bibliában a mennyi kincset. A kézműves foglalkozást, dr. Marton Judit vezette, az énekeket pedig Pálinkás Margaréta tanította.

Az igei alkalom után Soltész Béla, Marton Imre és Oros Zoltán gondnokunknak köszönhetően a testi eledelet is meg-

kaphattuk.

Ébéd után közös játékokra kerülhetett sor, melyet Marton Imre vezetett. Természetesen nem maradhattak ki a közös beszélgetések és a közös éneklés sem. Isten szeretetének örömeivel a szívünkben gondolunk vissza erre a szép napra, hála adva Istennek kimondhatatlan ajándékaiért. Köszönetet mondunk azoknak is, akik most itt név szerint nincsenek megemlítve, de tevékenyen részt vettek a szolgálatban. SDG.

IJ

Testvér-gyülekezeti találkozó

2016 június 19-én délelőtt 10 órakor indultunk a magyarországi Peröcsénybe, hogy hírt halljunk testvér-gyülekezetünkről. Már megérkezésünkkor megtudhattuk: nagy munkában vannak. Újítják a templomot, így az istentiszteleti alkalomra is a gyülekezeti teremben kerül sor. Lassan elérkezett a 11 óra, a gyülekezeti terem megtelt az ige hallgatóival, s jöttek is, nemcsak Peröcsényből meg Ipolyságról, de Vámosmikoláról is. Az ígét Izsmán Jónás ipolysági lelkipásztor hirdette a napi igeszakasz alapján. Mint elmondta, csak egy dolognak kell beteljesedni életünkben, és ha ez beteljesedik, akkor ez elég a boldog élethez. „Ha szeretjük egymást, Isten lakik bennünk, és az ő szeretete lett teljessé bennünk.” 1 János 4,2 A baj csak az, hogy sokszor nagyon híjjával vagyunk ennek a szeretetnek. Vagy talán mondhat-

juk mi azt, hogy az ő szeretete teljessé lett bennünk akkor, ha neheztelünk a főnökünkre, a szomszédunkra vagy éppen a házastársunkra? Bizony, van mit tanulnunk ezen a téren, s ez csak egyetlen egy módon lehetséges: Ha tekintetemet felemelem az én Megváltómra, ha Tőle tanulok, ha telve az én szívem és az én szám az Ő igéjével. Az Ő közelében van az én gyógyulásom.

Azt is mondja az Ige, hogy ne ítéljete, majdnem utána pedig azt, hogy bocsássatok meg. Megbocsájtva pedig akkor van, amikor az éles helyzetekben sem vágjuk a másik fejéhez azt a bizonyos esetet, amiért megbántott, mert már nem található meg Bennünk. Ha igaz ránk a mondás, hogy megbocsájtok, de nem felejtök, akkor megbocsájtásunk semmit sem ér, mert önmagunkban tartjuk a keserűséget, s a ben-

sőnkben nem bocsájtottunk meg. Nem kérek mást, csak azt, hogy gondolkozzunk el akkor, amikor majd kifakadunk, hogy mi minden van még bennünk, mennyi terhet hordozunk még mindig... Mond csak nem túl nehéz? Nem lenne jó végre megszabadulni ettől a tehertől? Meg lehet tenni akár ezen a mai napon is. Hidd el, testileg is könnyebnek fogod magad érezni. Az a furcsa szorítás sem lesz a szívedben.

Ha az Istenre nézünk, lassanként elmarad az ítékezés, pont azért, mert meg tudjuk bocsájtani, el tudjuk engedni sérelmeinket. De megváltozik az ember irányultsága is. Minél közelebbi kapcsolatban van valaki az Istennel, annál jobban megfordul az emberi elvárásnak ez az irányultsága, s mivel Ő kapott Istentől többet, ő is adni akar. S aki ad, annak az Ige szerint adatik még több. Úgy hiszem, megtartatásunknak ez az egyetlen útja. Ha a gyülekezet nem adja magát, nem megy ki a világba az evangéliummal úgy, ahogy a Krisztus is ebbe a világba jött, akkor készíthetjük a temp-

lomajtó kulcsát, hogy bezárjuk. Ez nem csak a lelkészen múlik úgy, ahogy a foci sem csak az edzőn múlik. Adjuk azt a talentumot Isten szolgálatába, amit amúgy is Tőle kaptunk. Kérjük imádságban, hogy mutassa meg, miben tudna szolgálatot adni nekünk, az Ő országának dicsőségére, és ha megkaptuk a választ, ne féljünk használni azt.

Az istentisztelet után meglátogattuk a helyi tájházat, majd a szeretetvendégség közösségében élvezhettük vendéglátóink szeretetét. A szeretetvendégség után, a helyi lelkész, Czuni-Kenyeres József vezetésével egy közös beszélgetés alakulhatott ki, amiben szó volt helyi, országos és Európát érintő napi kérdésekről is, de felmerült a közös együttműködés lehetősége is.

Istennek hála adva zárhattuk ezt a napot, legyen ez is az Ő dicsőségére.

Izsmán Jónás

Beszámoló az összetartozásról mindazokkal, akik hisznek Jézus Krisztusban.

Reggel 8:00 kor indult el a lelkes csapat Rozsnyóról egyházmegyénk keleti irányába és gyűjtötte össze azokat a fiatalokat, akik a keresztyén zene világában valóban megtalálják lelkük nyugalomát. 9:15 után értük el Magyarország határait és Miglécnémetinél becsatlakoztunk azok közé, akik hittel és reménységgel akarják megünnepelni a nemzeti összetartozás napját. Az Abaúj-tornai Egyházmegye ifjait az autóbuszban elhangzott rövid áhítatával Nt. Buza Bodnár Aranka, rozsnyói beosztott lelkész köszöntötte a Mal 3, 17 alapján. Az autóbuszban az átlagéletkor 22 év volt. (Ez is ritkaság református körökben.)

Megérkezésünk után egy gyors ebédet vettünk az Aréna Plázában, majd 15:30 órára a Papp László Stadion és

Sportaréna előtt gyülekeztünk, ahol készült egy csoportkép is. Kereken hatvanan vettünk részt az alkalmon, a kassai fiatalok vonattal közelítették meg az összetartozás célpontját.

Ez az a nap 2016 témája a szél volt. A Lélek egyik megnyilvánulási formájára utaltak. Az alkalom vezéregéje a Jn 3,8 volt: „A szél ott fúj, ahol akar.” 30 nemzetből voltunk együtt és ismét megtelt az Aréna Istenre éhező, az ő közelségét kereső emberekkel.

„Köszönettel tartozunk a nagyszerű csapatoknak, akik vezettek bennünket Isten dicsőítésében: a Keresztkérdés, a Hanna Projekt, a Dics-Suli zenekara, Andelic Jonathán és csapata, Abbe Lewis, Mike Sámuel és zenekara, az East együttes, Pintér Béla és zenekara és nem utolsó sorban a Jesus Culture

együttes. Az igei szolgálatért pedig hálásak vagyunk Mike Sámuelnek és László Viktornak, hogy bátorítottak bennünket arra, hogy engedjünk, hogy Isten Szentlelke munkálkodjon bennünk.” Az alkalom imádsággal zárult.

Hiszem, hogy Isten minden ilyen alkalmat nem keserű szájjá ad nekünk, hanem „az erő, szeretet, és józanág Lelkével” (IITim 1,7) szentel meg, és vallhatjuk vele együtt: „Jól vigyázzatok tehát, hogyan éltek; ne esztelenül, hanem bölcsen, kihasználva az alkalmas időt, mert az idők gonoszak. Éppen azért: ne legyetek meggondolatlanok, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata.” (Ef 5,15-17) Istennek legyen hála ezért az alkalomért.

*Dr. Buza Zsolt
missziói előadó*

Örülni egymásnak III. Gyülekezeti Nap Kiskövesden

Június utolsó szombatján, 25-én újra gyülekezeti napot tartottunk Kiskövesden. Év közben olyan sok a tennivaló, hogy jó kijelölni egy napot, amikor nem a megszokott egyházi keretek között, de mégis egyházként találkozhatunk.

Együttlétünk fontos része a közös ebéd, az asztalközösség. Hogy ne csak halljunk egymásról, hanem – ha röviden is, de – beszéljünk egymással. Az ebéd zárásaként kint a szabadban, még az asztalok mellett elővesszük a január 1-jei istentiszteleten elhangzó éves ígényt, és újra elolvassuk. Jó dolog engedni, hogy Isten emlékeztessen lelki elhatározásainkra, vállalásainkra. Egyébként éves ígénk 2016-ban a 2Tim 2, 24-25.

Természetesen az ebédet magunk főzzük. Mindig szívesen fogadunk ven-

tott népi játékokat és kézműves foglalkozást a legkisebbeknek. Aztán a falu központjában – nem csak a franciaországi Európa-bajnokság hatására – focis játék következett.

Délután a kiskövesdi születésű Gál Ilona nyugalmazott igazgatónő tartott előadást. Mi már jól ismerjük és nagyon szeretjük hallgatni őt. Biztos másokhoz is szívesen szólna mindig igazat mondó és megérintő szavaival. Köztünk egy személyes irodalmi vallomással szolgált – Isten csodálatos kegyelméről. Utána a Nt. Blanár Gabriella által vezetett, többszörös díjnyertes kiscigéresi Mustármag bábszínház előadása következett. József, az álomlátó című darabjukat mutatták be. Bizony, nem csak a gyerekek élvezték az előadást.

Végül, a gyülekezeti nap zárásaként

A Mustármag bábszínház előadása

A Cantate Domino Kiskövesden

dégeket, de egyszer egy éven önmagunk vendégei is lehetünk. Most a helyi önkormányzat, a Bodrogi Baráti Társulás, a vadásztársaság, a gyülekezeti nőszövetség és a presbitérium állított főzőcsapatot.

Dél előtt a helyi óvoda szülői szövetségének szervezésében Ádám Csilla tar-

jótekonysági koncertet tartottunk. Ebben az esztendőben újítjuk templomunkat, a már folyamatban lévő gyűjtést egészítettük ki a koncert bevételével. A gyülekezeti napra készített emléklapra – az éves ígény kívül – ezért is került templomunk fényképe.

A koncerten Gulyás Hajnalka kar-

nagy vezetésével fellépett a nagykövesdi ökumenikus kórus. Nem először szerepeltek nálunk. Most azonban az is különlegessé tette szereplésüket, hogy beugróként érkeztek – szinte az utolsó pillanatban történő felkérés után. Gyülekezeti napunk is igaz, hogy nagy áldás, ha a szomszédunk egyben a jó barátunk, sőt testvérünk is. A kórus után a sátoraljúj helyi Széptan Művészeti Iskola fuvolanárnője és két növendéke triója következett. Népszerű darabokat adtak elő. Üdítő volt hallgatni játékukat. A koncert utolsó fellépőjeként a Firesz Cantate Domino kórusa állt színpadra. Személyesen nagy kedvenceim, végre a gyülekezeti napunkon is hallhatta őket.

Amikor az első gyülekezeti napot szerveztük, arra gondoltunk, hogy jó volna elérni, közelebb vonni a gyülekezeti napunkat. Most tisztábban látjuk, hogy az igazi megszólítás az volna, ha mernénk hitben mások lenni. Ha különbözőségünk – tehát: elkötelezettségünk, alázatunk, szeretetünk – Istentől volna. Ő az igazi vonzó. Ezért kellene hát imádkoznunk. S amíg ez megadatik, mi azért örülünk. Egymásnak.

Langschadl István

Alsómihályi - köszöntő

„Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.“ (Filippi 4,13)

Az Alsómihályi gyülekezet életében mindig kedves alkalom a jubilások köszöntése. Május 29-én, istentisztelet után, Hlad Erika presbitert köszöntötte a lelkipásztor és a presbitérium, 70. születésnapján, s köszönetet mondtak neki eddig elvégzett hűségese szolgálataért és helytállásáért. Isten áldását kérjük további életére és szolgálatára, hogy családjá és gyülekezetünk körében mindig csak szeretet és hit szegélyezze útját.

Gy. Sz.

Szakál Gábor: „ÜZENET A VÉGEKRŐL” - könyvismertetés

Minden valamirevaló férfinak kelle- ne családot teremtenie, utódot nemze- nie, fát ültetnie és egy könyvet is írnia. Szakál Gábor operaénekes, a kassai re- formátus gyülekezet kántora, azok közé tartozik, aki „Üzenet a végekről,” címen - saját kiadásában - azt a bizonyos könyvet is letette már az asztalunkra.

A 140 oldalas kötet két részből áll: a első a szerző verseinek, a második pub- licisztikai írásainak válogatott gyűj- teményét, egyházpolitikai fejtegetéseket, recenziókat, a református egyház jelené- vel való intenzív törődését és jövőéért való aggodalmait tartalmazza.

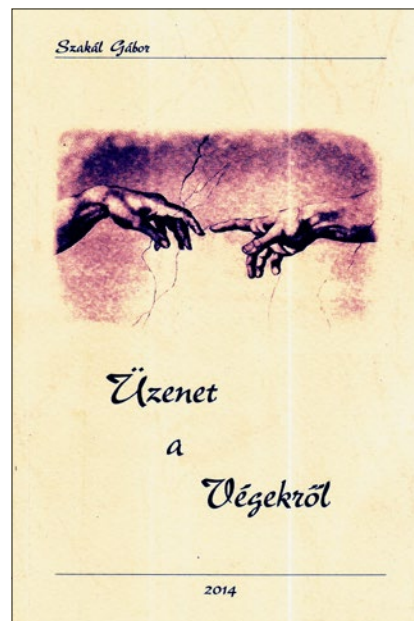
A könyv azért lehet meglepő, mert a közismert operaénekes és orgonista az üzenetét nem a zenevilághoz címezi és írásainak ihlető forrásai is zömével más tájakról erednek. Hogy melyek ezek a tájak? Nos, a legmeghatározóbbak:

Kisrácska, Kassa és Pozsony. Persze nemcsak e helyek sajátos szépsége ha- nem a kor nehéz valósága is formálja a világra és önmagára való eszmélését.

A „CASSOVIA - 2013” c. verséből idézem:

*„Zenes teátrum, család szerelmem
Kínpadon égettel harmincöt évig,
Borús lelkem nem derült akkor sem,
Ha zúgó tapsvihar tört az égig....”*

Hogy mi az a keserűség ami ott lako- zik a neves tenorista lelke mélyén? Mi az ami szólásra kényszeríti? Nos a fele- let erre valójában a kötetben található meg - s ez nem más, mint annak a lát- ványa, hogy a felvidéki magyarság már- már teljesen felmorzsolódik, asszimilá- lódik. Üzenete a végekről így minimum kétértelmű. Érthetjük úgy, hogy tényleg a nemzeti létezésünk itteni végéről küldi segélykiáltását, másrészt egy olyan olva- sata is lehet, hogy az üzenet a keleti vé- gekről érkezik Pozsonyba azokhoz, akik talán még befolyásolhatják a kormányt és a törvényhozást abban, hogy a herde- ri jóslat ránk nézve mégse teljesejék be...

Az ismertett könyv kapható és megrendelhető a

Kassai református egyház esperesi hivatalában:

040 01 Košice, Kováčska 15. címen, vagy a szerző telefonszámán: 055 / 6440025, mobil: 0903 / 731375

A verseskötet ára: 5 euró

Szaszák György

„Íme, mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak!”

Íme, mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak, mondja az Ige, és milyen szép is mind- ez, amikor megtörténik, valósággá vá- lik.

Mindez pedig valósággá is vált 2016. május 12-én, csütörtökön, amikor is megrendezésre került a már hagyomá- nyos tavaszi nemzetközi tudományos vallástörténeti konferencia „A vallás szerepe a jelen társadalomban” címmel.

A szervezők úgy érezték, hogy fon-

tos ez a cím, fontos ez a téma, mert fon- tos ezzel foglalkozni, mivel nagyon is kérdéssé vált a vallás szerepe a társada- lomban. Tényleg szükség van a vallásra? Szükség van e rá, mert az ember homo religiousis, vagy már abszolút el lehet fe- lejtetni, mert a Frankfurti iskola tényke- dései, bár nagyon agresszívan, de szinte észrevétlen, kiölték az emberből a transcendens utáni vágyat, vágyakozást?

Fontos kérdés ez, mert a 20. sz. kez- detétől, az 1917-es évtől a 1968-as éven át, egészen a rendszerváltásig, nem be- szélve napjainkról a társadalom, és an- nak elsősorban vallásos, hívő, keresz- tyén rétege hatalmas változáson ment át a sajnálatos szekularizációnak, szinkre- tizmusnak, multikulturalizmusnak, ate- izmusnak, és a napjainkban oly szélesen elterjedt liberalizmusnak, feminizmus-

nak és globalizációnak köszönhetően.

Hogy mindezen változás minek köszönhető, azt pontosan nem lehet, de mégis lehet tudni. És ezért ennek fényében, és tükrében, került megrendezésre a 2016-os nemzetközi tudományos vallástörténeti konferencia a Debreceni Református Hittudományi Egyetem és a SJE Református Teológia Kar szervezésében.

Az előadók, előadásaikban és előadásaik által azokat a kérdéseket tették fel, amelyek a ma élő keresztyén református embert foglakoztatják. Majd az előadásban feltett kérdések megválaszolásra is kerültek, amelyek tudományos szinten adtak objektív választ és megoldási lehetőséget az egyén és a közösség által napjainkban oly gyakran feltett kérdésekre.

Természetesen, ahogyan minden konferencián, így ezen is volt lehetőség a hallgatóság részéről feltenni kérdéseket, és akár vitába is szállni az előadókkal.

És, hogy mik is voltak azok az előadások, amelyek megpróbálták és részben meg is, válaszolták a kor kálvinista-református, de akár más felekezetű keresztyének kérdéseit, hogy mi a „vallás szerepe a jelen társadalomban”? Nézzük hát sorjában:

1. Az első előadás „Bevezető gondolatok a vallás értelmezéséhez” címet kapta, amelyben az előadó mélyen tisztelt Molnár János dékán úr, azt taglalta, hogy mi is valójában a vallás, és hogyan is kell azt értelmezni és értékelni a 21. sz. szekularizált, multikulturális-liberalizmusában.

2. A második előadást Bölcskei Gusztáv református püspök a DRHE rektora tartotta, melynek címe „A vallási térkép változása a XX/XXI. század fordulóján”. Többek között elmondta, hogy a kor vallásának, keresztyénségének a legnagyobb kihívása az, hogy próbál megfelelni a kor elvárásainak, és sokszor csak az élményre kerül a hangsúly, míg a lényeg elvész. Ez pedig hatalmas gond, mert az élmény mindig elszáll, és csak a lényeg marad meg. Mert a legkisebb minőség mennyiség nélkül mindig több és nagyobb, mint bármilyen mennyiség a legkisebb minőség nélkül.

3. A harmadik előadásként Karasszon István professzor úr a KGHE öszövetségi tanszékvezetőjének előadása hangzott el, melynek címe „Primer vallás és szekundér vallás – a vallástudomány újabb differenciálása és az Öszövetség” volt. A professzor úr, azt

mutatta be konkrét példákban, vallásokon, hogy hogyan alakulnak szekundér vallások a primér gyökérből, és válnak erősebbé, és nagyobbá, mint az alap. Ennek konkrét példái a keresztyénség és az iszlám.

4. A negyedik előadást Hodossy-Takács Előd a DRHE rektor helyettese tartotta „Együttélés és súrlódás: vallások az ókori Palesztinában”. Ezen előadás által, nem csak, hogy áttekintés kaptunk az egyes vallások meglétéről és változásáról az ókori Palesztina területén a geopolitikai változások miatt, hanem azt is megtudtuk, hogy a geopolitikai és politikai változások, reformok és más egyéb kísérletezések, milyen mértékben befolyásolták a vallásos, hívő ember hitvilágát és hozzá állását a szomszéd népekhez, és az idegenekhez, és az ő vallásukhoz.

5. Az ötödik előadásból arról értesülhettünk, hogy Németország vallásos, többnyire protestáns része, milyen hatalmas dekadenciába süllyedt a rendszerváltás társadalmi, ideológiai és filozófia reformjai miatt. Az előadásból nyilvánvalóvá vált, hogy a nagy múltú Németországon, keresztyéni, társadalmi, ideológiai, stb. szinten, már csak is egy Isten csoda segíthet. Az előadás címe: „A német evangélikus egyház hatása a posztmodern társadalomban. Előadó: Bernhard Kaiser.

6. A hatodik előadás nem csak, hogy érdekes volt, hanem nagyon is aktuális. Az előadó Kovács Attila volt a pozsonyi Koménusz Egyetem bölcészkaráról és előadásának címe: „A közép-európai muszlim közösségek összehasonlító vizsgálata”. Az előadásból azt tudhattuk meg, hogy mikor és hogyan is kerültek közép-európába először muszlimok, és hogyan maradtak itt, és integrálódtak úgy-ahogyan a társadalmunkba. Majd a továbbiakban Magyarország, Szlovákia és Csehország muzulmán közösségei lettek bemutatva, nem csak az egyik oldal, amit a tévében látunk, hanem a másik oldal is, amit egy szakértő iszlamológus lát és tud.

7. Az utolsó előadásban pedig Beáta Čiernikova előadásában közelebbről megismerkedhettünk a mindennapi, 21. sz. Örmény egyház problémáival. Megtudhattuk azt, hogy mi volt: a tradíció, szokás, mely pogánykultuszokat vett át az Örmény keresztyénség, és hogy mi van ma, Örményországban, amelyet szintén nem került el a szekularizáció és a globalizáció. Az előadás címe: Vallás

és egyház a mai Örményországban.

Ezen hét előadás nem csak, kérdéseket tett fel és tényeket közölt, hanem válaszokat is adott. Természetesen a válaszok az által váltak teljessé, hogy a hallgatók reflektáltak az elhangzottakra, és kérdéseikkel tovább boncolgatták a konferencia témáit, és így a válaszok, egyre objektívebbek lettek.

Az előadásokat hallva végül is ki mondható, hogy „Az Úr kegyelmessége az, hogy még nincsen végünk: mivel nem fogyatkozik el az ő irgalmassága”. Mert az előadók Isten akarata által eszközök voltak, és azok is maradnak, hogy a tudásuk által figyelmeztessenek minket református-kálvinistákat, keresztyéneket arra, hogy mi történik akkor, ha Isten nélkül, szabadelvűen, vagy ha Istennel, a határokat ismerve és betartva éljük életünket. Mert ha az utóbbi szerint élünk, akkor „A vallás szerepe a jelen társadalomban” nem lesz kérdés, mert tény lesz mindenki számára, mivel a konzervatív gondolkodás az, amely hitet ad, a hit pedig Jézus Krisztus által megváltást.

A konferenciának viszont volt még egy kiemelkedő pontja, amely végül is megkoronázta a Kárpát-medencei magyarság, kálvinista-reformátusságának az összetartozását. A zárzó és konferencia értékelése után a DRHE és a SJE Református Teológiai Kárának a vezetői: Prof. Bölcskei Gusztáv, Phd református püspök a DRHE rektora és Mgr. Lévai Attila, Phd református lelkipásztor és a SJE RTK dékánja ünnepélyesen aláírták a két intézmény közötti együttműködési szerződéseket. Ezen szerződések által, új távlatok és lehetőségek nyílnak az együttműködésre, de mindezen felül erősödik a kárpát-medencei kálvinista-reformátusság és egy újabb lépés és bizonyíték történt afelé, hogy „Íme, mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak!”

Marci Mária.

a Debreceni Református Kollégium Gimnáziumában, 1953-ban érettségizett IV. a. osztály 63 éves érettségi találkozójára, 2016. június 11-ére

Alapige: Máté 6, 31-34. „*Ne aggódjatok tehát, és ne kérdezzétek: Mit együnk? - vagy: Mit igyunk? - vagy: Mit öltünk magunkra? Ilyesmikért a pogányok törnek magukat; a ti mennyei Atyátok pedig tudja, hogy szükségetek van minderre. Keressétek először Isten országát és az ő igazságát, és mindezek ráadásként megadtnak majd nektek. Ne aggódjatok tehát a holnapért, mert a holnap majd aggódik magáért, elég minden napnak a maga baja.*”

Kedves Testvéreim, kedves Barátaim!

Mondhatnánk némi rosszul értelmezett és nem helyén való humorizálással, hogy életkorunk felől nem is kell aggódnunk, hiszen az érettségi találkozásonk 63 éves. Komolyra fordítva a szót, semmi okunk azért aggódnunk, hogy vajon szép életkort érünk-e meg, hiszen a 63 éves találkozóhoz 18-19 évet általában hozzá kell adnunk és máris hálásak lehetünk Istennek az elért tisztes éveikért.

Szokták mondani az emberek, hogy vajon megérem-e a nyugdíjas kort és megélek-e a nyugdíjból? Nekünk ezért sem kell aggódnunk, a nyugdíjunk megvan, megélünk belőle, lám el tudtunk jönni, megengedhettük magunknak. Jézus szava e téren beteljes-

dett rajtunk, mennyei Atyánk tudja, hogy mennyire van szükségünk a megélhetéshez.

A mai világhelyzetben aggodalmasnak tartják sokan Európa jövőjét. Invázióban élünk, amikor idegen földrészek, országok idegen vallású, kultúrájú népei rohanták meg illegálisan és erőszakosan Európát és néhány év, történelmi léptekkel nagyon rövid idő alatt a fehér ember anya kontinensét megszállják, vallását, kultúráját kisebbségbe szorítják, az európai civilizáció által felhalmozott javakat felélik, újra termelni nem tudják, talán nem is akarják, mert nekik másak, mondjuk ki, hogy alacsonyabbak az életszínvonalai igényeik. Jézus Krisztus azt mondta, hogy ne aggódjatok a holnapért, mert a holnap majd aggódik magáért. Nekünk azonban most a holnapért azért kell aggódnunk, mert, ha ma nem teszünk valami hathatósat a holnapért, holnap már késő lesz. Különleges helyzetben vagyunk, akiknek a mai napunk baja a holnap baja is.

„*Keressétek először Isten országát és az ő igazságát, és mindezek ráadásként megadtnak majd nektek.*” Krisztus Urunknak ez a mondása a kulcs az aggodalmak kérdésének megoldásához. A magunk és mások aggodalmainak ápolása, pánikká fokozza azokat és

vagy kapkodáshoz, vagy benukt cselekvőképzetlenséghez vezet. Ezek végzetesek lennének. Istenben bízva kell cselekedni. természetesen életkorunknál, társadalmi helyzetünknel fogva nem nekünk kell a cselekvés terén elől haladni, netalán a zászlót vinni. Isten országát hitben megtalálva, az ő igazságát elfogadva azonban megszabadulunk aggodalminktól. Jézus a felolvasott igében azt mondja, hogy mennyei Atyánk tudja, hogy mi mindenre van szükségünk és gondoskodik rólunk. Védelmébe vesz, megadja szükségleteinket és gondoskodik utódainkról. A világ Isten kezében van, ad lehetőséget korunk és holnapunk fenyegető helyzetének megoldására. Nekünk kérnünk kell ezt Istentől és mondani környezetünknek az erről szóló meggyőződésünket. Mi nem vagyunk a meghátrálás emberei, hogy elveszünk. Érettségink után 63 évvel, egy életpálya végső szakaszában adjunk hálát Istennek azért, amit elértünk. Mi megtapasztaltuk, hogy különféle történelmi és egyéni aggasztó helyzetek ellenére megtartott bennünket Isten. Örülünk és legyünk hálásak Istennek, hogy itt lehetünk és kérhetünk hittel szép jövőt a világnak, Európának, hazánknak, nemzetünknek, leszármazottainknak.

Dr. Csohány János

Európában kopogtatunk...

Egyházunk képviselői az Eurodiaconia éves nagygyűlésén

A vendégszeretet és befogadás témája köré szervezte éves nagygyűlését az Eurodiaconia nevű európai diakóniai szolgálatokat tömörítő szervezet. Mivel ez év januárjától Egyházunk Diakóniai Központja is tagja ennek a 32 országban 42 intézményt magába foglaló közösségnek a gyűlésen Ibos Henriett, a Diakóniai Központ igazgatónöje, és Haris Szilárd diakónia lelkes is részt vett 2016. június 8-10.-e között.

Az Eurodiaconia olyan keresztyén szervezetek, intézmények és egyházak szövetsége, amelyek szociális és egészségügyi szolgáltatásokat nyújtanak és a társadalmi igazságosságért munkálkodnak. Egy nemzetközi hálózat létrehozásáért dolgoznak, mely a fejlesztési diakóniai szolgálatokat és azok gyakorlatát, és támogatja tagjai igyekezetét a szociális téren a társadalmi kirekesztettség elleni küzdelemben. Együtt egy igazságosabb társadalmat szeretnénk létrehozni, amelyben minden ember méltósága biztosítva van. A tevékenységük

három kulcsszóval írható le: tapasztalatcsere, képviselő és diakóniai identitás. A szervezet igyekszik feltérképezni a tagjainak az egyedi problémáit figyelembe véve saját tapasztalataikat. Mivel az Eurodiaconia más európai szintű szervezetekkel is partneri kapcsolatban van, ezért segítséget

nyújthat abban, hogy kisebb tagszervezetei is hallathassák hangjukat az európai döntéshozók előtt. Emellett igyekszik megtartani függetlenségét és keresztyén alapon végezni szolgálatát. Szlovákiából rajtunk kívül csak az Evangélikus Egyház diakóniája tagja ennek a szervezetnek

A menekültek kérdése manapság egy egész Európát érintő kihívás. Nem meglepő tehát, hogy a Hollandiában, Utrecht városában megrendezett nagygyűlésen a vendégszeretet és menekültek témája borzolta a kedélyeket. Neves német teológus és a menekültekkel nap mint nap találkozó gyülekezet lelkésze fejtette ki gondolatait a keresztyénség és a menekültek, vagy ahogy inkább a Bibliában találjuk, jövevények viszonyáról. Ezután a résztvevők kisebb csoportra osztódva szűrheték le benyomásaikat ez előadásokkal kapcsolatban. Abban a többség egyetértett, hogy a vendégszeretet a keresztyénség egyik olyan alapértéke, amely különösen a diakóniában válik hangsúlyossá. Az azonban már érdekesebb vitára adott okot, hogy vannak-e ennek a vendégszeretnek és befogadásnak határai?

A résztvevők számára lehetőség nyílt arra is, kisebb műhelyeket alkotva beszéljék meg a szeretetszolgálat egyes részterületeinek aktuális kihívásait. A beszélgetést valamely

tagszervezet képviselője vezette. Itt már terítékre kerültek az ifjúsági misszió, a különböző kisebbségek felé való fordulás, a kívülállók és keresők felé való szolgálat lehetőségei is. Részletesebben a holland református egyház egyik új programjával, az „Egyház akcióban” (Kerk in Actie) nevű projektet ismertették a holland testvérek, melynek célja, hogy felpezsdítse a gyülekezeti diakóniát, és minél több potenciális gyülekezeti tagot kapcsoljon be az egyház életébe. Meglepő módon tapasztaltuk, hogy bár körülményeink mások, problémáink meglehetősen hasonlóak. Tanulmányutak keretében a szervezők lehetőséget biztosítottak arra, hogy az érdeklődők a gyakorlatban is megismerhessék az egyházban folyó diakóniai munkát. Így látogathattak meg többek között egy kifejezetten az idősek és akadályozottsággal élők számára kialakított szabadidőközpontot. Az érintettek számára az akadálymentes környezet és az önkéntes segítők teszik önfeledtté a nyári kikapcsolódást.

Az éves nagygyűlés feladata a szervezet tevékenységének áttekintése, a költségvetés elfogadása és a tisztújítás is. Ezen döntések meghozatalakor a Diakóniai Központ is élt szavazati jogával. Ezenkívül egyházunk képviselői egyeztettek esetleges közös projektek szervezéséről.

Az Eurodiaconia egyik célja az is, hogy lehetővé tegye tagjai a számára az egymás közötti kapcsolatépítést. Ennek jegyében jött létre már korábban az úgynevezett V4-es platform, a melynek tagjai visegrádi országok protestáns egyházainak szeretetszolgálati intézményei. A felek egyeztettek egy következő közös konferenciáról, mely jövő évben kerül megrendezésre Budapesten.

Összességében úgy látjuk, hogy bár a tagságunk az Eurodiaconiaiban még nagyon új, de sok lehetőséget is rejt magában, mely lehetőségek leginkább a diakóniai háttér-munka támogatását és az információnyújtást érintik.

Haris Szilárd

Nyári gyülekezeti ünnepség Bécsben

*„Ímé, mily jó és mily gyönyörűséges,
amikor együtt lakoznak az atyafiak!”*

Zs. 133/1

Az Úristen mindenre kiterjedő gondviselése folytán a Révkomáromi Protestáns Nőegylet tagjai 2016. június 19-én vasárnap nagyszabású nyári gyülekezeti ünnepségen vettek részt Bécsben az Ausztriai Magyar Református Lelkigondozó Szolgálat meghívására. Autóbuszunkkal a Svéd térre érkeztünk, ahol egy rendkívül ügyes és felkészült idegenvezető, Olga Kranl-Medgyesi várt minket. Végigvezetett bennünket a belvárosban, ahol megnéztük a nevezetes épületeket és a magyar vonatkozású emlékműveket. Majd 16 órakor a Dorotheergasse 16. szám alatt lévő Bécs-Belvárosi református templomhoz érkeztünk, ahol a templom udvarán terített asztallal vártak vendéglátóink.

Felfrissültünk, megpihentünk, ismerkedtünk, beszélgettünk. Majd 17,00 órakor ünnepi istentiszteleten vettünk részt a templomban, ahol Nt. Karvansky Mónika, a bécsi gyülekezet lelkész-
je hirdette az Isten üzenetét és az evangélium lelki ajándékát. Áldott alkalom volt a bécsi testvérekkel együtt épülni, imádkozni, énekelni és lelkileg feltöltődni ebben a csodálatos gyönyörű templomban.

Az igehirdetés után Ft. Fazekas László, a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház püspöke mondott köszöntő beszédet. Majd a nőegylet elnöknője köszöntötte a híveket és bemutatta a Révkomáromi Protestáns Nőegylet tevékenységét. Ezt követően Fischer Anna operaénekesnő és Kuzsnár Péter orgonaművész Kodály műveket adott elő. A koncert után szeretetvendégségen vettünk részt a gyülekezeti teremben. Jó volt a testvérekkel találkozni, együttgondolkodni és imádkozni. A léleklemelegítő és a jövőbenéző beszélgetések után elbúcsúztunk vendéglátóinktól, és sok értékes ismerettel és élménnyel tértünk haza otthonainkba.

Hálásan köszönjük a szíves vendéglátást és az alkalom megszervezését bécsi testvéreinknek.

Dr. Körtvélyesi Piroksa

a Komáromi Protestáns Nőegylet elnöke

Lelkésztovábbképző - Berekfürdő 2016. jún. 13-15

„Éppen ezért minden igyekezetetekkel törekedjétek arra, hogy a hitetekben mutassátok meg az igaz emberséget, az igaz emberségben ismeretet, az ismeretben önuralmat, az önuralomban állhatatosságot, az állhatatosságban kegyességet, a kegyességben testvéri szeretetet, a testvéri szeretetben pedig minden ember iránti szeretetet. Mert ha ezek megvannak és gyarapodnak bennetek, nem lesztek a mi Urunk Jézus ismeretében sem télenek, sem terméketlenek”. (2Pét 1, 5-8)

2016. június 13-16 között megrendezésre került a SZRKE lelkésztovábbképzője Berekfürdőn. Ahogyan már évek óta, úgy most is a továbbképző célja, hogy a SZRKE lelkészei a találkozás, nosztalgizálás, pihenés, kikap-

dünk, hanem azt fogadjuk el, amit a jó Isten ránk szabott, mivel Ő teremtként mindig tudja, mire van szükségünk, és hogy mi által erősödhetünk a hitben és a Jézus Krisztusba vetett bizalomban.

csolódás mellett, elsősorban okuljanak és tanuljanak. Szükségesnek és fontosnak tartják ezt mindnyájan, mert „Ő tett alkalmassá minket arra, hogy az újszövetség szolgálói legyünk, nem a betűé, hanem a Léleké, mert a betű megöl, a Lélek pedig megelevenít.” (2 Kor 3, 4-6). De ugyan ez érvényes a másik oldalról is: „Mert ahogyan a test halott a lélek nélkül, ugyan úgy a hit is halott cselekedetek nélkül”. (Jak 2,26)

Ez pedig nem jelent mást, mint hogy minden református lelkész, aki a SZRKE szolgái, tisztában van azzal, hogy a Szentírás olvasása és magyarázata Lélek nélkül csak szöveg, és a Lélek ajándékai Szentírás nélkül pedig csak vallási fanatizmushoz vezetnek.

Ezért volt jó a 2016-os évben is részt venni a továbbképzőn, mert olyan új ismeretekkel és tudással bővíthetünk, amely által már „nem lehetünk a mi Urunk Jézus ismeretében sem télenek, sem terméketlenek”. De, mivel a szó el szál az írás megmarad, ezért jó, ha egy pár gondolatban össze van foglalva a négy nap és annak lelki és szellemi töltete, tápláléka.

A kezdés 2016. jún. 13 volt, amikor is a közös ebéd után Ft. Fazekas László nyitó áhítata hangzott el. Eme áhítat, nagyon tanulságos és hitmélyítő volt, mivel arról halhattunk bizonyosságot, hogy mi mindnyájan ember halászokká válhatunk, ha megfelelően és szép rendel, és fegyelemmel követjük a mi Urunk Jézus Krisztust és az ő parancsait. Nem válogatunk, nem ügyeske-

Ez követte Dr. Kovács Levente előadása, melynek címe egy keresztyén ember számára nagyon is érdekesnek mondható: „A pénz (a bank) a keresztyén ember életében”. Az előadásból viszont kiderült és nyilvánvalóvá vált, hogy bár a keresztyén ember életének lényege és alapja nem a pénz, de még is van, és nem lehet figyelmen kívül hagyni. Így nyilvánvalóvá vált, hogy nem a világnak élünk, de a világban élünk. Ezért pedig a mindennapokban olyan döntéseket is meg kell hoznunk, amelyek fontosak, és sokszor elkerülhetetlenek, mivel a Phöníciaiak óta a fizetőeszköz a pénz. Ha tetszik, ha nem ez tény. Tény viszont az is, hogy Isten akaratával a döntés mindig rajtunk áll, hogy hogyan bánunk a pénzzel és hogy az fontosabb-e számunkra, vagy az emberek, reformátusaink, gyülekezeteink, templomaink, SZRKE és annak Ura a Jézus Krisztus-e a fontosabb?

És hogy ne csak „unalmas és száraz” legyen a továbbképző az első nap végén Gál Tamás színművész, és társa előadásában láthattuk és részeseivé is, válhatunk Arany János: „Nagyidai Cigányok” című művének. Erről többet írni nem lehet, mert azt csak látni és megélni lehet. Ezért csak is javasolni és ajánlani tudom Gál Tamás színművészt és társát, mert ha nevetni, mulatni és jó érezni akarja magát az ember, akkor az biztos, hogy a jókedv és nevetés garantált.

És hogy minden szép rendel záruljon, az előadások és szindarab után

imaközösségre került sor.

A második nap sem telt tétlenül, mivel a reggeli órákban a lelki táplálékot Dr. Demes Tibor áhítatja adta meg. Ő arról szólt az Ige alapján, hogy Jézus először a lelket gyógyítja meg. A lelket, mert annak kell először rendben lennie. Ha a lélek rendben van, akkor a test is rendben lesz. És ha az ember teste és lelke rendben van, akkor meglátja és tudatosítja önmaga hibáit, és csak is ezek után tud igazán őszintén és szeretettel fordulni embertársaihoz és ma-

gához Istenhez.

Az áhítat után a szellemi táplálkozás következett, amikor is az első előadást Dr. Karasszon István professzor úr tartotta meg az: „Ószövetség a szószéken” című előadásával. Ő azt mondta el a lelkészi közösség számára, hogy melyek a fő aspektusok az Ószövetség igehirdetésében, és hogy ennek mindig, mivel reformátusok vagyunk, református hangnemben kell, hogy hangozzék. Ezét semmiféle teológiai irányzat nem befolyásolhatja Isten Igéjének hirdetését, mert annak tisztának kell maradnia, úgy ahogyan azt az Ószövetségben olvashatjuk. Mert ha ezt meg tartjuk, csak is akkor lesz: „*Predicatio verbum Dei, est verbum Dei*”.

A második nap második előadásában az „Újszövetségi eszkatológia (halál-feltámadás-örökélet-ről)” tudhatunk meg nagyon sokat, amelyet Dr. Jiri Mrázek tartott. Mivel maga az eszkatológia kérdése és annak tárgyalása nagyon tág és széles, ezért az előadó két válaszát emelném ki, amelyet egy feltett kérdésre válaszolt, és amely részben, de teljeséggben is válasz lehet az Újszövetségi eszkatológiára. Ezek pedig a következőképpen hangzottak: „*Hogyha nagyon nagy a hitünk, akkor nincs azzal baj, ha a hitünket alátámasztjuk illusztrációkkal a történelmükből és a körülöttünk lévő világból*”. A másik gondolat pedig: „*Ha hitünk van, akkor a megváltást már most is érezhetjük itt a földön, ebben az életben az Istenhez fordulásunk által, de mindez, csak*

mustármag, amely csak is Jézus Krisztus második eljövetelekor, az ítélet után válik valóssággá. Mert Jézus Krisztus az ő második eljövetelekor majd dönt látva a mi hitünket, hogy a mustármagból fa lesz-e, vagy kiszakítatik, mint a konkoly. És majd akkor derül ki, hogy az örök üdvösségre, vagy örök kárhozatra vagyunk-e ítélve?”

A délutáni napszakban pedig fakultatív műhelymunkák zajlottak, amelyek által a lelkészek közelebbről megismerkedhettek a SzRKE-ban működő egyes missziókkal és egyházi központjaink tevékenységeivel.

Az este, ahogyan előző nap, úgy a

második estén is imaközösséggel zárt.

A harmadik nap reggeli áhitatát Orémus Zoltán esperes úr tartotta. A reggeli áhitat lelki tápláléka az Ige alapján az volt, hogy mindnyájan vámszedők vagyunk, bűnösök, akikhez Krisztus odalép, és azt mondja, kövess engem, jér velem, ülj velem egy asztalhoz. Mert Jézus Urunk nem a bűnöst, mint személyt nézi, hanem a személynek a bűnét, amelyből ki akarja és ki is, mentette az egyént. Ezt pedig kegyelemből tette, és így nekünk is minden kegyelemből, hit által adatik, ami csak is akkor válhat igazán valóra, ha a hitünknek vannak igazi és egészséges gyümölcsei.

A harmadik nap első előadását Dr. B. Szabó István a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke tartotta „Sola Scriptura a Szentírás haszna” címmel. Ahogyan az előadó is maga mondta ez egy nagyon jó Kálvinista cím, ezért érdemes róla beszélni. És igaza is volt, mivel előadásában kifejtette, hogy Kálvin volt a történelem egyik legnagyobb Krisztus hívője, aki csak is a Szentírás alapján magyarázta a Szentírást. A Széníráshoz való ragaszkodása megmaradt a mindennapi dolgok végzésében is, és csak is ez alapján hozott határozatokat. A mi viszont a legfontosabb számunkra, reformátusok számá-

ra, hogy csak is a Szentírásból ismerhető meg Isten, Jézus Krisztus, a Szentlélek és a Szentháromság. Utána ismerhetjük meg magunkat is és a mi viszonyunkat, kapcsolatunkat a Szentháromság egy igaz élő Istennel. Természetesen nem elfelejtve azt a tényt, hogy ez a kapcsolat, szövetség Isten ajándéka, amelyet Ő igazságossága által, kegyelemből ad nekünk, minden embernek.

Ezt követte Dr. Fazakas Sándor: „Kálvin szociáletikája” című előadása. Ebből az előadásból közelebbi képet kaphatunk arról, hogy Kálvin, hogyan vélekedett a mindennapi életéről, és an-

nak határaitól. Ez pedig azt jelentette, hogy Kálvin nagyon nagymértékben foglakozott a közösség erkölcsével – a szociáletikával. Természetesen a mérv-

adó a Szentírás volt, és ez alapján hátorozott meg szabályozásokat, korlátozásokat, vagy engedményeket. Ezeket pedig szociáletikai vonatkozásban három területen határozta meg legmarkánsabban. Ezek voltak a pénz, hatalom és szexualitás. Az előadás végkicsengése azt volt, hogy ha napjainkban is többen és többször élnénk Kálvin szociáletikai meghatározásai alapján, akkor a hitünk gyümölcsei tisztábbak és őszintébbek lennének, amely által még közelebb kerülhetnénk Istenhez, aki minket igazságosság által kegyelmébe fogadott.

A délutáni program műhelymunkával telt, amely után Petrőczy Éva könyvbemutatója következett.

Az esti alkalmat pedig Úrvacsorai

közösséggel egybekötött Istentisztelet zárta, amelyen ígét hirdetett Nagy Ákos Róbert és Pavol Jašo.

Eme három nap azért volt fantasztikusnak mondható, mert református emberek, református lelkészek lehetek közösségben, és így együtt tehetek bizonyosságot Istenről. Bár meglehet ezt tenni bárhol és bármikor, de az ilyen összejövetelek, képzések azok, amelyen megmutatkozik az ember igazi éne, és ez által az ő hite és tudása is, amely fontos és szükségeltetik, hogy méltóan legyen méltatlan bár de hivatalos szolgálja az ő Urának a Jézus Krisztusnak.

Ahhoz pedig, hogy méltatlan bár de elhívott szolgálja legyen bárki is az ő Urának a Jézus Krisztusnak, az szükségeltetik világi – egyházi szempontból, hogy teológiát végezzen, és palástos szolgálattevőként hirdesse Isten mindenkoron élő és ható Igéjét a Szentírásból. Ezért egy református lelképásztor együtt a gyülekezettel és minden református hívő emberrel „tanítványa Kálvinnak- mai körülmények között – csak akkor lehet, ha nem Kálvinnak akar engedelmessé válni, hanem annak, aki maga Kálvinnak mestere volt” – Barth – 1948.

Mindez így igaz és teljes, de azt sem szabad elfelejtenünk egyetlen egy református embernek, és főleg református lelkésznek, hogy ki a mi Egyházunk alapja – a Jézus Krisztus, és ki a felekezetünk alapítója, aki egyúttal tiszta és őszinte Krisztusi hittel, meghozta és megírta mindazokat a hittel teljes – reális gondolkodással telt szabályokat és előírásokat, amelyek a hinni akaró embert az emberiség sötét és gyarló, titokzatossággal és számításkokkal teli középkori gondolkodásból kiragadta. Ezért nem szégyen, sőt büszkeség azt mondani, hogy református-kálvinista, kálvinista-református vagyok. Hisz Illyés Gyula „A reformáció genfi emlékműve előtt” című versének idézetével támasztja alá mindezt,

mikor azt írja: „Hiszed-e, hogy volna olyan-amilyen magyarság, ha nincs – Kálvin? Nem hiszem.”

Végszóként már csak annyi, hogy nincs is szebb annál, amikor a testvérek egyetértésben gyülekeznek és értekeznek. Mert hát minden egyes református ember akarattal vagy akaratlanul, de Istenről tesz bizonyosá-

got, mikor a világi gondolkodással szembe szállva az ő Urát, a Jézus Krisztust vallja meg, akár egyénenként, akár közösségben, gyülekezetben.. És még nagyobb ajándék ez akkor, amikor mindez úgy történik, „hogyan a hit mellé jó cselekedeteket is ragasztanak, mellé pedig tudományt. A tudományhoz mértékletességet, mellé pedig

még türelem és kegyességet is. A kegyesség mellé pedig atyafiakhoz való hajlandóságot, az atyafiakhoz való hajlandóság mellé pedig szeretet. Mert ha ezek megvannak és gyarapodnak bennetek, nem lesztek a mi Urunk Jézus ismeretében sem tételek, sem terméketlenek”.

Marci Máriaó

78 évet élt

Egy hónapja jött a hír: Életének 79. évében elhunyt Kovács Géza volt ipolypásztói lelkipásztor. Temetésére 2016. június 7-én, kedden 16.00 órai kezdettel került sor az ipolypásztói református templomban. Az igehirdetés szolgálatát Fazekas László püspök végezte. Hogy mit takar a 78 év, nézzük meg, emlékezzünk.

Kovács Géza 1937. február 24. -én született Nagyölveden, földműves családban. Itt nevelkedett öccsével, s itt kezdte tanulmányait, amelyek a Prágai Károly Egyetem Teológiai Karának elvégzésével fejeződtek be.

Lelkészi szolgálatát Ipolypásztóhoz és a környező gyülekezetekhez kötötte, 1961-től 2008-ig teljesített itt szolgálatot.

A gyülekezet emlékezetében él, ahogy 1961-ben vonattal megérkezett Ipolypásztóra, s megkereste az akkori gondnokot, Zalabai Ferencet. Egy ideig náluk is lakott, amíg a parókiát lakhatóvá tette a gyülekezet, ahová családjával beköltözhetett.

Hűséges felesége, Takács Ida a polgári foglalkozásán túl - egészségügyi nővér -, igazi papné volt, aki fölkarolta

a gyülekezet időseit, betegeit. 3 fiúgyermekük született, Norbert és az ikrek, Arnold és Zsolt. Legidősebb fia családot alapított, két unokával ajándékozta meg szüleit, Annamária és Norbert. Szeretett felesége 10 évvel ezelőtt. 2006-ban hunyt el, majd 2007-ben tiszteletes úr nyugalomba vonult, iker fiaival Ipolyszakállásra költöztek. Betegségében fiai viselték gondját.

Nemcsak Ipolypásztón, hanem a környező gyülekezetekben is hosszú évtizedekig szolgált, Ipolypásztó leányaiban, Ipolybélen és Zalabán, szórványában, Ipolyszakálláson, valamint Kisölveden, Nagypeszeken, Nemesorosiban, de egy ideig Ipolyságon is. Gyülekezeteibe az időjárás viszontagságainak ellenére is kerékpárral járt. Lelkész, ha kellett kántor, ha kellett segéd munkás is volt-hiszen szívesen és önzetlenül segített mindenkinek. A nehéz szocialista lelkészüldöző időszakokban pedig a lelkészi állás mellé elszegődött az oroszai cukorgyárba, hogy így tudja eltartani családját.

Emberszerető szíve jó indulatával mindenkit testvérnek szólított, felekezetre való tekintet nélkül. Ha tudott, mindig adott. Mindenkinek. A sajátjá-

ból. Még hatalmas könyvtárát is szétosztotta. 2007-ben szolgálati ideje, 2016-ban a földi évei ideje járt le.

Temetésén nagyon sokan voltak. Megteltek az ipolypásztói református templom padjai. Család, szerettei, barátai, egykori gyülekezeteinek tagjai és a szolgatársak. Ft. Püspök úr a 2Kor 4: 6-14 versei alapján hirdette Isten vigasztalását a gyászolók felé, kiemelve azt az erőt, szeretetet, kitartást, állhatatosságot, ami jellemző volt tiszteletes úr szolgálatára és életére is. Esperes úr méltatta ezt a szolgáló életet, ahogy a fentiekben mi is. A szolgatársak vitték ki koporsóját a templomból az autóhoz, s a gyászoló sokaság gyalog, vigasztaló halotti énekeinket énekelve kísérte végig a falun, a temető kertbe, ahol a helyi lelkész hirdette a föltámasztás evangéliumát.

Nekünk, ittmaradottaknak marad az emlékezés és az, hogy imádkozunk magukra maradt gyermekeikért, s folytassuk mindazt a szolgálatot - szétosztva az Úrtól kapott szeretetet -, amit tiszteletes úr egész életén keresztül végzett.

Ambrus Erika

MEGHÍVÓ

A Magyar Református Lelkészegyesület **2016. július 25-28.** között a **Sárospataki Református Kollégiumban** tartja nyári konferenciáját, melynek központi témája:

Az egyház reformációja tegnap, ma és holnap.

Előadók: **dr. Csohány János, dr. Dienes Dénes, Kiss Endre József és Tőkéczi László.**

Erre az alkalomra szeretettel hívjuk és várjuk az érdeklődő testvéreket! Jelentkezni **július 17-ig Szőnyi Tamás** esperesnél lehet a +36306382777 mobilszámon vagy a cseketunde@freemail.hu e-mail-címen, valamint levélben lehet (3574 Böcs, Hősök tere 16).

Nőegyesületi konferencia – Perbenyik

A Zempléni Református Keresztyén Nőegyesület 2016. Június 5-én tartotta konferenciáját Perbenyikben, 14:00 kezdettel. A református templomban mintegy száz asszony, gyülekezeti tag, érdeklődő és támogató gyülekezett a nyitó áhítatra, amelyen Kendi Csaba esperes szolgált igehirdetéssel. Kondás Aranka egyházmegyei elnök ezután szeretettel köszöntötte a jelenlevőket, majd az országos elnök, Györky Szilvia köszöntő szavai után, a nagykövesdi kórus szolgálata következett, Gulyás Hajnalka vezetésével.

Szőke Noémi tartott ezután előadást, a református hit és öntudat megerősítését tartva szem előtt, a hitnek azon buktatóiról beszélt, amelyek a

kegyelem megtartó ereje nélkül az embert elkeseredetté és hitehagyottá tennék.

A perbenyiki énekkar szolgálata és áldáskívánások zárták ezt a szép alkalmat, amely után a helyi kultúrházban szeretetvendégségen folytatódott tovább a beszélgetés a vendégek között, akik ezen a szép alkalmon régi ismerősökként üdvözölték egymást.

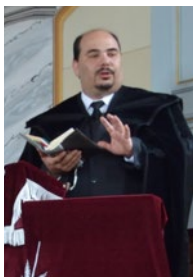
Legyen ezért az Istené a dicsőség.

Gy. Sz., fotók: Györky Marián

Egyházmegyei nőegyesületi konferencia és közgyűlés - Ungmogyorós

Az Ungi Egyházmegye nőegyesülete 2016. június 5-én, 16.00 órai kezdettel tartotta meg konferenciáját és közgyűlését az ungmogyorósi templomban. Az áhítat szolgálatát Kraus Viktor végezte, majd a Vajáni Református Alapiskola tanulóinak trianon-i emlékműsorát hallgathatták meg a jelenlevők. Kraus Sarolta egyházmegyei elnök beszámolója után Csoma Valéria olvasta fel a pénztári jelentést, Ladányi Klára pénztárnok távollétében.

A jelenlevők ezután meghallgathatták Kondás Aranka „Egyházam és nemzetem szolgálatában” című előadást.

sát, amelyet a mokcsamogyorósi 'Búza-
virág' dalkör szolgálata követett.
Györky Szilvia országos elnök zársza-

va után az asszonytestvé-
rek a helyi kultúrházban
gyülekeztek szeretetven-
dégségre, ahol az immár
hagyománnyá vált kira-
kodóvásáron mutatták be
az asszonyok kézműves
tudásuk javát.

Mindezért legyen Istené a dicsőség.

Györky Szilvia

fotók: ifj. Vass István

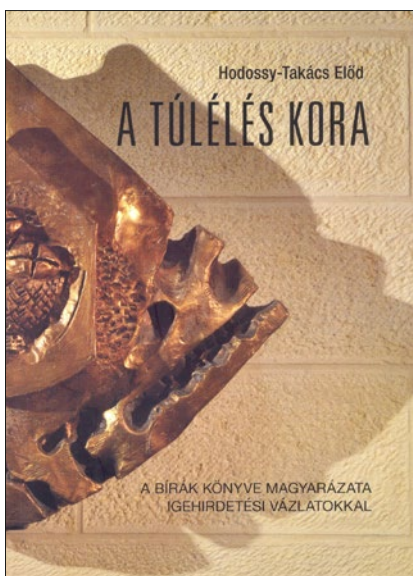

Könyvismertetés

Hodossy-Takács Előd:

A túlélés kora

A bírák korszakának elején Izrael letelepedése, a végén pedig a monarchikus berendezkedés, a dávidi dinasztia hatalomra jutása és megszilárdulása áll. Két évszázad, amelynek legfőbb különlegességét a bibliai történetírásban soha többé meg nem ismétlődő vezetési modell jelenti. Látszólag a legideálisabb körülmények között szerveződött Izrael élete ekkoriban: a Biblia szerint közvetlenül Isten uralma alatt, világi hatalmasok elnyomása nélkül, illetve Isten által választott vezetők irányításával. A bírák könyve azonban nemcsak az ideális állapotot rajzolja meg, hanem rendkívül reálisan ábrázolja ennek az időszaknak számtalan buktatóságát és

csapdáját is, amelyeket csak ritkán sikerült elkerülni a választott népnek.

Dr. Hodossy-Takács Elődnek, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem docensének tudományos igényességgel megírt könyve nem csak a teológusoknak szól. Miközben olvassa az olvasó, egyre inkább élővé válik számára egy korszak, melynek fontossága abban is kiemelkedő, hogy Izrael számára Isten lehetőséget adott hitének, az Úrirántengedelmességének kinyilvánítására úgy, hogy világi kényszerítő hatalom nem volt felette. Mivel nem volt képes e küldetés Isten akarata szerinti teljesítésére, az Úr megengedte, hogy kialakuljon a királyság rendszere.

A kiadvány nagy érdeme, hogy a tudományos teológiai elemzés mellett igehirdetési vázlatot is közread.

Ára 1800 Ft / 6 Euró

Szerk.

Egy kis mosoly

Két pap álldogál az országút szélén,
kezükben egy tábla:
"Közel a vég! Fordulj vissza, míg nem késő!"
Arra jön egy autós, mutatják neki a táblát, az pedig dühösen kikiált a kocsiból:
- Hagyjatok békén, szentfizek! - és továbbhajt.
Tíz másodperc múlva hatalmas fékcsikorgás, majd egy hangos csobbanás hallatszik.
Azt kérdezi egyik pap a másiktól:
- Nem lenne jobb, ha azt íránk a táblára, hogy a híd leomlott?

Református könyvajánlatunk

Nagyméretű újfordítású Biblia	17,- €
Képes Újszövetség	13,- €
Nagybetűs énekeskönyv	5,00 €
Középméretű énekeskönyv	4,50 €
Kisméretű énekeskönyv	4,- €
Szikszaiz: Keresztyén tanítások	5,50 €
A Sionnak hegyén	1,50 €
Pálhegyi F.: Keresztyén házasság	2,30 €

Az egyetemes papság	2,10 €
Mesterségek a Bibliában	1,50 €
Hiszek Szentlélekben	0,50 €

Keresztyén regények fiataloknak és felnőtteknek

Útközben	1,- €	Saul király	2,- €
A halhatatlan betűk	1,- €	A tékozló apa	2,- €
A nagyenyedi főnix	1,- €		
Megszólt az orgona	1,- €		
Az elcsatangolt bárány	2,- €		

A kiadványok megrendelhetőek szerkesztőségünk címén.

A Tiszántúli Református Egyházkerületi Nőszövetség XXIII. Konferenciája

A Tiszántúli Református Egyházkerületi Nőszövetség 2016. június 24-én a debreceni Nagytemplomban tartotta meg XXIII. Egyházkerületi Konferenciáját. A rendezvényen több mint 370 nőtestvérünk vett részt.

„Minden nép között kedves Előtte, aki féli Őt és igazságot cselekszik.”

(Ap.Csel. 10:35)

A nyitóistentiszteleten Fazekas László, a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház püspöke hirdette az ígét.

A konferenciát Dr. Gaál Botondné dr. Czeglédy Mária elnöknő nyitotta meg, aki elmondta, hogy az idei év fő témája a hitvallás szerepe a gyülekezetben és az egyéni életben. „A hitvallást ismerjük, elolvassuk, tanulmányozzuk. A hitvalló örökséget tovább lehet adni, de magát a hitet nem. A nőknek nagy szerepe van abban, hogyan adják át a hitvallás ismeretét, és hogyan vezetik rá – például a családtagokat is – a hitre.”

Miért fontos az, hogy a Nőszövetség találkozzon a konferenciák alkalmával? – kérdeztük Czeglédy Máriát. „Nagyon sok mindent haza lehet innen vinni: sokat tanulunk egymástól, az előadásokból, az istentiszteletből. Fontos, hogy minden évben találkozzunk, régi és új arcokkal egyaránt. Sok új, most megalakuló nőszövetség van, nagyon örülünk annak, hogy meg tudunk újulni.”

A megnyitó után közös énektanulás következett Kurgyis András lelkész tanár vezetésével. A rövid gyakorlatot követően már öt szólamban hangzott

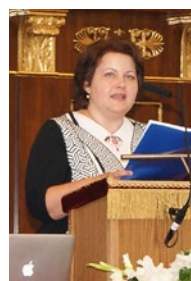
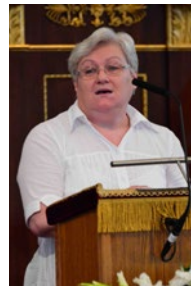

el az „Áldjon meg téged, áldjon az Úr” kezdetű zsoltár – betöltve a Nagytemplom falait.

Dr. Bodó Sára a Debreceni Református Hittudományi Egyetem docense és tanárvezetője a „Hitvallás és helytállás avagy a II. Helvét Hitvallás jelentősége a mindennapokban” címmel tartotta meg előadását. A történeti áttekintés után a II. Helvét Hitvallás mindennapi, gyakorlati „hasznaira” mutatott rá. Az első fejezet címe – *A szentírás Isten igaz ígéje* – magában hordja a megkérdőjelezhetetlen állítást. „A hitvallás arra hív, hogy olvasd a Szentírást. A hitvallás bizalomra hív.”

Az előadás után Gilicze Andrásné, az Országos Református Nőszövetség titkára külön-külön köszöntötte a résztvevőket az egész Kárpát-medencéből.

Györky Szilvia lelképásztor, a Szlovákiai Református Keresztyén Nők Egyesületének elnöke „Hitvalló életünk a Felvidéken” címmel tartott előadást,

melyben a Felvidék református életének történetét, alakulását foglalta össze. „A reformáció terjedésétől kezdve a magyarok a svájci protestáns irányvonalat követték, más anyanyelvűek azonban a lutheránus vonalat. Ez mai napig megmaradt a hitvallásunkban.” Györky Szilvia beszélt a gályarabokról – hiszen nagyon sok gályarab Felvidékről származott –, Mária Terézia katolizációjáról, a trianoni események következményeiről, a kitelepítésekről. „Ennek ellenére megmaradtunk reformátusnak, és bármennyire is megpróbálták beszorítani a templom falai közé az egyházi életet, mégis élő gyülekezeteink voltak. A rendszerváltás után azonban újjáéledt az egyházi élet és új lendületet kapott.” Györky Szilvia elmondta, hogy azért tartják fontosnak a részvételüket a konferencián, hogy egymás hite által épüljenek a testvérek, és egymás terhére hordozva megerősödjönök is a Szentlélek által a hitvallásban. „Annak az egységnek a megerősítésére jöttünk el, amelybe minket már bevont ez az egységes nőszövetségi test.”

A záróistentiszteleten dr. Fekete Károly, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke, és felesége, Fekete Káriszka, a Debreceni Református Kollégium Óvodájának intézményvezetője közösen hirdették az ígét, dialógus prédikáció formájában a Lk 8,22-35 alapján. Az egyik legfontosabb gondolat szerint „Jézus partraszállásaiból élünk” – Ő közelít akkor is, amikor nem számítunk rá, vagy nem vesszük észre. „Az Istenre nézve átrendeződött életű ember számára Istennek rémhír helyett örömhíre van: a Gonosz támadása nem hiúsíthatja meg a Jézus és követői partraszállását; a Krisztus csatája mindig az emberért történik, hogy helyreálljon az életünk.”

ttre.hu

Fotók: Barcza János, Györky Marián

Újabb gondozók álltak szolgálatba

„Fontos, hogy a szolgálatunk emberközpontú legyen abban az értelemben, hogy a ránk bízottan ne csak a beteget, a gondozás tárgyát, hanem mindig az embert lássuk. Ez akkor lehetséges, ha Jézus szavát meghallva, a felebaráti szeretet parancsának engedelmeskedve végezzük a gondozás szolgálatát.” – áhítatóban ezekkel a szavakkal köszöntötte Haris Szilárd, a Szlovákiai Református Keresztény Egyház Diakóniai Központjának lelkesze a július elsejétől a nyitrai kerületben szolgálatba álló gondozókat. A gondozással járó adminisztratív kötelezettségekről Ibos Henriett, a Diakóniai Központ igazgatója tájékoztatta a jelenlevőket.

Egyházunk Diakóniai Központja ez év januárjától ismerte fel annak lehetőségét, hogy gyülekezeteknek segítsen bekapcsolódni a házi gondozást támogató nemzeti pályázatba, melyet a szlovák állam finanszíroz. Mivel a házigondozás már egyébként is folyt sok községben, de gyülekezetben is, és mivel a házigondozás szolgálata már az őskereszténységben is része volt a keresztyének életének, ezért a Központ fontosnak és helyesnek tartotta megteremteni annak feltételeit, hogy minél több egyházközség indíthasson állami támogatású házi gondozást a saját berkeiben. Ennek érdekében elsősorban

információgyűjtésre és továbbadásra, bürokratikus segítségnyújtásra és gondozói tanfolyam megszervezésére, meghirdetésére volt szükség, mivel az gondozói oklevél a projektben való részvétel egyik feltétele. Két tanfolyamra ez év január-februárjában került sor: Rozsnyón 13 résztvevővel, és Alistálon 24

Egyházközség. Júliusban a Diakóniai Központ kapott helyeket, melyeket nagyrészt be is töltött. Így a kassai régióban összesen 38 személyt, míg a nyitrai régióban 9 személyt gondoznak. A program keretén belül összesen 46 személyt tudunk hivatalosan gondozóként alkalmazni, melyből 16-ot mi készítettünk fel.

résztvevővel – egy tanfolyamra pedig július-augusztusban Királyhalmecen 27 résztvevővel. A 220 órás tanfolyamok szakmai háttérét a Diakóniai Központ a VaV intézettel együttműködésben biztosította.

Először a Kassai kerületben kezdődött el a házigondozói szolgálat. Májusban az apácászakállasi gyülekezet indította el a házigondozói szolgálatát, júniusban pedig a Rozsnyói Református

A Diakóniai Központ és más gyülekezetek is igényeltek még gondozói helyeket, és várják az illetékes közigazgatási egységek döntését. További gyülekezetek, gondozók és gondozást igénylők jelentkezését várjuk a Diakóniai Központ email címén (diakonia.kozpont@gmail.com) vagy a honlapon (www.refdiakonia.sk) megtalálható telefonszámok valamelyikén.

Haris Szilárd

Csoda utáni vágy

Pünkösdtől és antipünkösdtől egyaránt a hátunk mögött hagytunk. Ünnepeinkben mindig arra keressük a gyógyírt, amire életünkben, közösségünkben magunktól, önerőből nem találjuk a választ. Az emberek egyszerre megértették egymást, olvastuk a pünkösdi evangéliumban. Számunkra, a fukuyamai történelemvéget idéző jelenünkben, hajszárepedésekkel tűzdelt huszonegyedik századi társadalmunkban mindez futurisztikusan távolinak hangzik. Pedig bennünk, fogyatkozó erdélyi közösségeinkben is ott él a csoda, a Lélek utáni vágy. Hiszen olyan kevés egyet értő, egymást értő időt látunk az életünkben. Fájdítják lelkünk a sűrű hétköznapjainkat jellemző antipünkösdek. Közéletünk eseményei, kampányai csak még inkább felerősítik, ezt a közösségeken belül amúgy is meglévő disszonanciát. Ilyenkor hangosabban és kíméletlenebbül szól mindaz, ami elválaszt egymástól személyt és közösséget. Arra fi-

gyelmeztetve, hogy a pünkösöd, az egyet értés, az egy húron pendülés ellentéte mennyire szívesen jelen van és mérgezi, mótelyezi a lelkünk, mígnem egészen megrogyasztja, megkérdőjelezi egy egész közösség életképességét. Így lesz az antipünkösöd végsősoron önpusztításunkká. Mert hiába rakják balról és jobbról is sokan a téglát, és adják kézzel kézre, egységes terv és hozzáállás nélkül csak szétfejlődést látunk, össze-vissza épülnek a falak, ajtók és ablakok nélkül. Semmi sem kerül a helyére, így a végeredmény nem ház lesz, nem biztonságot adó hajlék, hanem csak egy végtelennek tetsző fal, amelynek mindkét oldalán ott áll a nemzetközösség egy-egy tekintélyes része. És szigorúan csodálkozik a másikon, vádolja a másikat – mindig a másikat – hozzá nem értésért.

Az ünnepeink arról beszélnek, hogy átadjuk életünk terepét, repedéseinket és kínlásainkat az Úr Istennek. Hagyom, sőt kérem,

könyörgöm azért, hogy az Ővé legyen az utolsó szó. Hogy tegyen egyet értővé a velem élővel. Evangéliumra éhező közösség vagyunk. Apadó, de egymással szemben lobogó nemzetrészként kimondva kimondatlanul vágyjuk a reánk köszöntő ünnepeket, a belénk költöző igét. Amikor elcsendesedhet a lélek és a reá figyelő, élete nehéz tartalmára az Úr választ engedheti közel magához. Mert fájdalmasan sok romboló emberi beszéd lakozik a lelkünkben, amely betegít, pusztít. Éppen ezért az egymástól elválasztó mikrovilágunk jelenében nagyon kellene már, egy életet egyberostáló, hosszú pünkösdi idő. Ahol újra felfedezzük a másik személyt és érteni véljük a másik szavát. Pünkösdkor ez történik. Egyszerre rájövök, hogy a mellettem álló mennyire értékes, milyen hasznos segítséget jelent. Isten használja őt és engem, és ez a legjobb, ami összeköt. A Lélek egymás mellé helyez lelkeket, akik eddig idegenek voltak egymásnak. Érthe-

tővé, értelmessé válik a másik személye. Jó lenne ezt megélni erdélyi nemzetközösségünk életében is. Meglátni a másokban a meglévő, sokszor elpalástolt, hát mögé tolt jót, felvállalni a jó szót, mint az építés nagy lehetőségét,

és viszonzni is azt. Meglátni és értékelni az elvégzett munka eredményét, elismerni a másik izzadságát, és igen, elfogadni a másként vélekedő véleményét is. Meglátni és értékelni a másik embert. Talán ez lehetne az önpusztí-

tó agóniából az életbe vezető út. Ahol a saját identitásba, öngazolásba, önmagamba vetett hit helyét átveszi az Isten világa. Testestől, Lelkestől.

Fábián Tibor

Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

A visszatérés ígérete - Izrael biblia-történeti háttere

Cikksorozatunk szerzője Dov Chaikin, Krisztusban hívó zsidó kutató, aki Izraelnek, mint népnek és országnak bibliai és történeti hátterével foglalkozik.

„Mert ahogyan az eső és a hó lehull az égből, és nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet, termővé és gyümölcsözővé teszi, magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőknek, ilyen lesz az én ígém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.” (Ézsaiás 55,10-11)

Hisszük ezt? Végül is milyen Istent hiszünk? Hisszük, hogy beteljesíti minden ígéretét? Annak tudatában, ahogyan válasz-

tott népének tett ígéreteit megvalósította, és örök szövetséggel megerősítette, hinniünk kell neki. A 3Mózes 26-ban leírtak komoly következményekre figyelmeztetnek, amelyek akkor következnek be, ha elfordulunk Tőle. A féltelmetes fenyegetések ellenére is biztosít arról, hogy soha nem feledkezik meg rólunk.

„De akkor sem vetem meg őket, amikor ellenségeik földjén lesznek, és nem utálom meg őket annyira, hogy véget vessek nekik, megszegvén velük kötött szövetségemet, mert én, az Úr, az ő Istenük maradok. És visszaemlékezem az elődeikkel kötött szövetségre, akiket kihoztam Egyiptom földjéről a nemzetek szeme láttára, hogy Istenük legyek, én az Úr.” (3Mózes 26) Elgondolkodtató a pogány bizonyásgátetele is, akit azért fogadtak fel, hogy elátkozza Izraelt, és Isten nem engedte meg neki. Bá-lám mondta: „nem ember az Isten, hogy hazudnék, nem embernek fia, hogy bármit megbánna. Mond-e olyat, amit meg ne tenne, ígér-e olyat, amit nem teljesít?” (4Mózes 23)

- Hol jelenik meg először Izrael Isten tervében?

„Ezek Nőé fiainak nemzetségei, származásuk szerint népekre tagolódva. Ezekről ágazódnak szét a népek a földön az özönvíz után.” (1Mózes 10,32) Ez mintegy 200 évvel Ábrahám születése előtt történt. A Mózes ötödik könyve 32. részében ezt olvashatjuk: „Kérdezd atyádat, elbeszéli, véneidet, majd elmondják: A Felséges részt adott a népeknek, és szétosztotta az ember fiaikat, megszabta a népek határait, Izrael fiainak száma szerint. Mert az Úr része az ő népe, Jákób a kimért öröksége.” Ábrahám születéséről Mózes első könyve 11. részében olvashatunk, s a következő részben Isten Ábrahámnak tett első ígérete

így hangzik: „Nagy néppé teszek, és megáldalak, naggyá teszszem nevedet, és áldás leszel. Megáldom a téged áldókat, s megátkozom a téged gyalázókat. Általad nyer áldást a föld minden nemzetsége.”

Beteljesítette Isten minden Izraelnek tett ígéretét? Még nem. Tekintsük át az igei ígérek sorát, amelyek részben már beteljesedtek. „Azon a napon másodszor is kinyújtja kezét az Úr, hogy megvegye népe maradékát, mely megmarad Asszír-ában és Egyiptomban, Pátroszban, Kúsban és Élámban, Sineárban meg Hamátban és a tender szigetein. Jelt ad a nemzeteknek, és összegyűjti Izrael szétszórt fiait, összegyűjti Júda elszéledt leányait a föld négy széléről.” (Ézsaiás 11) Itt a második visszatérésről olvasunk – nem a babilóniai fogságból törté-

nő visszatérésről, mint ahogy azt többen gondolják, hanem visszatérésnek értelmezve az Egyiptomból történő kivonulást. Elfeledkeznek arról, hogy Egyiptomból egy nép vonult ki, amelynek elődje csak egy 70 tagú család volt, akit a fáraó hívott meg országába. (2Mózes 6) A következő fontos

rész ebben az összefüggésben Ézsaiás 43: „Ne félj, mert én veled vagyok! Napkeletről visszahozom gyermekeidet, és napnyugatról összegyűjtelek. És azt mondom északnak: Add ide! – és délnek: Ne tartsd fogva! Hozd ide fiaimat a messzeségből, leányim a föld végéről, mindenkit, akit nevemről neveznek, akit dicsőségemre teremtettem, formáltam és alkottam! Lehet ezeket verseket anélkül olvasnunk, hogy ne gondolnánk a Szovjetunióból (észak) történt tömeges kivándorlásra, vagy az etiópiai (dél) zsidók ezreinek megmentésére? A Jeremiás 23,3, Ezékiel 39,25-29, Zofóniás 3,20 szintén olyan részek, amelyek a második visszatérésről tudósítanak. Amos próféta könyve 9,13-15 verseiben megcáfol minden olyan állítást, amely szerint az Ézsaiás 11,11-12 a babilóniai fogságból való hazatéréssel beteljesedett volna. „Eljön majd az idő – így szól az Úr -, amikor nyomom követi a szántó az aratót, a szőlőtaposó a magvetőt. Must csorog a hegyekről, és ömlik a halmokról. Jóra fordítom népemnek, Izraelnek a sorsát. Az elpusztult városokat fölépítik, és laknak bennük. Ültetnek szőlőket, és isszák azok borát, kerteket művelnek, és eszik azok gyümölcsét. Elültetem őket földjükbe, és többé nem tépik ki őket földjükből, amelyet nekik adtam. Ezt mondja az Úr, a te Istened.” (Amos 9)

Dov Chaikin, *Izrael Heute*
Ford. Csoma László

A Kárpát-medence Reformátussága

Összehívták a közös zsinatot

2017-re megjelenhet a Második Helvét Hitvallás új fordítása, melyet a Magyar Református Egyház ünnepi zsinatán fogadhatnak el. Erről is határozott július 5-én és 6-án Kassán tartott ülésén a Generális Konvent.

A Kárpát-medence református egyházmegyéinek és egyházkerületeinek hivatalban lévő vezetőit a kétnapos ülés kezdetén Fazekas László püspök és Fekete Vince főgondnok köszöntötte a vendéglátó Szlovákiai Református Keresztyén Egyház nevében. „Küldetésünk van, az anyaországban és a végeken egyaránt, de a végeken lelkipásztorként és presbiterként szolgálni rendkívüli küldetés” – mondta Fekete Vince, aki arra is emlékeztetett, hogy a határon túli területeken élő magyarok számára külön kihívás anyanyelvünkön megélni hitüket. A szlovákiai főgondnok mégis arra kérte hallgatóságát, vigyék haza az örömhírt a felvidéki magyar reformátusoktól: „továbbra is vagyunk, harcolunk, vannak céljaink, jövőt építünk gyerekeinknek”.

Példaadó egység

A megnyitón Czibalmosné Molnár Éva, Magyarország szlovákiai nagykövete méltatta a református egyházak hitet, nyelvet, identitást megőrző szerepét a Kárpát-medencében. Mint mondta: a mai társadalomnak nagy szüksége van a keresztyén egyházakra, mert „a kiüresedett lelkek korában”, amikor „hiányzik az embereknek a belülről kifelé építkezés példája”, megtartó hit és küldetés hiányában a közösségek is csak egy helyben toporognak vagy elsorvadnak. „A megélt hit viszont egy testvériesebb nemzethez és egy békésebb Európához vezethet minket” – tette hozzá a diplomata.

„Számunkra inspiráló a ti közösségetek, ahogy hét ország egyházai keresik az együttműködést és az egységet” – mondta Chris Ferguson, a Református Egyházak Világközösségének (REV) főtitkára. A kanadai lelkész arról beszélt, hogy a 2010-ben Grand Rapids-ben – két református világszervezet egyesülésével – létrejött szövetség is az Istentől kapott közösséget akarja valóságossá tenni. „Református identitásunk alapja az egység, ezért az egész világra, személyes kapcsolatainktól a politikáig mindenre úgy tekintünk, mint ami Isten szuverenitása alatt van” – mondta a főtitkár, aki szerint épp ezért keresztyén küldetésünk harcolni a világban tapasztalható, a Teremtő akaratának ellentmondó igazságtalanságokkal szemben. A

REV az elmúlt években aktívan hallatta is a hangját ezekben a témákban. A főtitkár végül arra hívta egyházainkat, hogy vegyenek részt a megigazulástanról szóló katolikus-evangélikus közös nyilatkozattal kapcsolatos református álláspont kialakításában, valamint a 2017-es lipcsei REV-nagygyűlésen.

Hitvallás és közös zsinat

A 2013-ra megújult, s a Magyar Református Egyház zsinati közössége által megerősített Heidelbergi Kátéhoz hasonlóan az elmúlt években elkészült másik hitvallási iratunk, a Második Helvét Hitvallás új fordítása is. A fordítást Buzogány Dezső készítette el, Bogárdi Szabó István lektorálta, a részegyházak delegáltjaiból álló bizottság véglegesítette. „Minden kornak meg kell adni az esélyt, hogy minél pontosabban és tisztábban tudja visszaadni, amit a reformátoroktól kapott” – adott számot munkájáról Generális Konvent tagjainak a fordító. Bogárdi Szabó István arról beszélt, hogy az idén 450 éves hitvallás megtanít minket hitünk szókincsére, hitünkéről érvelni, állást foglalni.

A Generális Konvent – megköszönve az elvégzett munkát – a hitvallás fordítását elfogadásra javasolta a Magyar Református Egyház részegyházai számára. Azok zsinatainak december 31-ig kell jóváhagyni a szöveget, mert a Generális Konvent 2017. június 24-re és 25-re Debrecenbe hívja össze a Magyar Református Egyház közös zsinatát. Az ünnepi találkozó célja, hogy méltóképpen megemlékezzünk az 1567-es debreceni zsinat évfordulójáról, melyen elődeink először elfogadták a Második Helvét Hitvallást, s létrehozták első hitvallásos közösségüket. A kétnapos ünnepséggel egyidőben nőszövetségi találkozót is tartanak Debrecenben, valamint vendégszolgálatra hívják a tanácskozáson résztvevő lelkészeket.

Énekeskönyv, liturgia, reformáció

A Generális Konvent közgyűlésén Fekete Károly tiszántúli püspök beszámolt a két, korábban egymástól függetlenül működő munkacsoportból alakult Liturgiai és Himnológiai Bizottság tevékenységéről. Az idei böjti időszakban kipróbált kísérleti liturgia tapasztalataira építve adventre és a karácsonyi ünnepekkörre egy újabb anyagot készítenek elő és ajánlanak kipróbálásra a Kárpát-medence gyülekezeteinek. Az új énekeskönyv régóta húzódó előkészítése is új fázisba lépett: elkezdték áténekelteni a korábban összegyűjtött mintegy kétszáz új éneket. Ezekből válogatva igyekeznek felfrissíteni a jelenlegi kiadvány énekanyagát, s egy „lendületes és jól hasz-

nálható, ugyanakkor irodalmi, zenei és teológiai szempontból is minőségi énekanyagot javasolni elfogadásra”.

Fekete Károly beszámolt a reformációi előkészületekről is. Mint mondta: a kettős jubileum jó lehetőség arra, hogy a ránk bízott evangéliumot hirdessük és református önanonosságunkat megerősítsük. „Ne csak várjuk a megújulást, hanem tegyünk is érte” – kérte a püspök.

A jubileumi emlékév kiemelt programjai:

- 2017.01.06. – A reformációi emlékév állami megnyitója (Budapest, Művészetek Palotája)
- 2017.01.31. – A reformációi emlékév református megnyitója (Debrecen)
- 2017.04.18. – Központi állami kiállítás megnyitója (Budapest, Magyar Nemzeti Múzeum)
- 2017.05.20. – Református Egység Napja (Nagyvárad)
- 2017.06.24-25. – Kárpát-medencei református közös zsinat (Debrecen)
- 2017.07.09-12. – Doktorok Kollégiuma plenáris ülése (Debrecen)
- 2017.09.02. – Kárpát-medencei tanévnyitó (Pápa)
- 2017.09.30. – Erdélyi központi rendezvény (Kolozsvár)
- 2017.10.05. – Evangélikus-református emlékülés (Budapest, Parlament Felsőház)
- 2017.10.13. – Evangélikus-református közös zsinat (Budapest, Városligeti fasor)
- 2017.10.31. – Reformációi ünnepség (Budapest, Sportaréna)
- 2017.11. – Tervezett gályarab-emlékmű avatása (Rimaszombat)
- 2017.12.30. – Jubileumi évváró hangverseny (Budapest, Vigadó)

A központi, kerületi, megyei és gyülekezeti programok egyaránt felkerülnek a készülő jubileumi honlapra.

Diaszpóra, jogharmonizáció, segélyalapok

Kocsis Márta az Egyházalkotmányi Bizottság munkájáról számolt be. Az elmúlt évben megvizsgálták a nyugat-európai diaszpóra-közösségek csatlakozásának tavalyi ülésen felvetett kérdését, s arra jutottak, hogy ennek elvi akadályai nincsenek. Mivel ezek nagyon különböző közösségek, melyek gyakran felekezetek feletti protestáns ernyőszervezetekbe tömörülnek, nagyon nehéz egységesen kezelni a kérdést.

Szintén a tavalyi, budapesti ülésen született döntés arról, hogy a bizottság tekintse át a részegyházak jogforrásait, jogalkotási mechanizmusait, jogszabályainak hierarchiáját, valamint egy esetleges jogharmonizáció lehetőségeit. Ez megtörtént, s a bizottság első lépésként egy jogegységi és alapelvei ajánlason dolgozik, mely az egyházszerkezet, az egyházkezelés fogalmak tisztázása lenne. A Generális Konvent ennek vázlatát jóváhagyta, így folytatódhat az egyes egyházi alapelvek szövegszerű kidolgozása.

A Kárpát-medence majd négyszáz református oktatási intézményében mintegy hatvanötezer fiatal tanul. Ők és szüleik a tavalyi év végén 16 millió forintot gyűjtöttek össze a Kárpát-medencei Oktatási Alapba. Ezt a Magyar Református Egyház költségvetéséből több, mint 10 millió forinttal egészítették ki, így idén 27 millió forinttal tudják támogatni új határon túli oktatási intézmények beindítását, már meglévő iskolák és óvodák fenntartását, valamint a bibliaterjesztést a diákok között. Ábrám Tibor tiszáninneri főgondnok arra kérte az espereseket és gondnokokat: tudatosítsák közösségeikben, hogy minden gyülekezethez van egy legközelebb működő református intézmény, ilyen értelemben pedig minden gyülekezetnek van iskolája, melyet szíven viselhet. „Rajtunk múlik, hogy termőre fordult iskolarendszerünknek milyen gyümölcssei lesznek.”

Bogárdi Szabó István dunamelléki püspök a Kárpátaljai Református Nyugdíjas Lelkész-segélyezési Alapra hívta fel a lelkészek figyelmét, akik hálaáldozatból, önkéntesen támogathatják az egykori Szovjetunió területén szolgált, így állami nyugdíjra nem jogosult kárpátaljai lelkészeket és özvegyeiket.

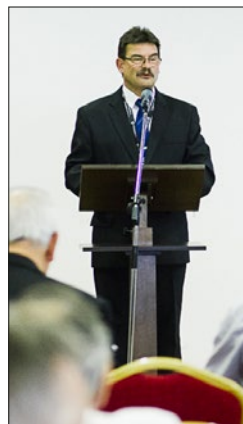
A kétnapos tanácskozás résztvevői megismerkedhettek az egység elmúlt egy évének eseményeivel, a misszió, a szeretetszolgálat, az ifjúsági munka, az oktatás és a kommunikáció területén megvalósult együttműködésekkel. Tanácskozásuk zárónyilatkozatában hálát adtak, hogy az évtizedekig tartó elszigeteltség után az egységesülő Európában lehetőségük nyílt az intenzívebb kapcsolatépítésre, s fájlaták, „ha a mai Európában a politikai és gazdasági közösség ereje és értelme gyengülni látszik, és sokak gondolatában inkább az egymástól való eltávolodás uralkodik a közösség ihlető ereje helyett”. A Generális Konvent ünnepi istentiszteletén, melyen Fazekas László püspök hirdetett ígét (lásd tudósításunkat), közel háromszázezer forintnyi adomány gyűlt össze, mellyel a kárpátaljai és tiszántúli viharok enyhítését segítik.

Fekete György, fotó: Asszonyi Eszter/reformatus.hu

Szerkesztők a Generális Konventről

Nagy megtiszteltetést jelentett a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház közösségének, hogy idén a mi egyházunk adhatott otthont a Generális Konvent plenáris ülésének. A rendezvényre Kassán került sor 2016. július 4-6. között. Hétfőn a Generális Konvent Elnöksége ülésezett, ahol előkészítették a további tanácskozást. Kedden kezdetét vette a plenáris ülés, melynek tagjai a Kárpát-medence református egyházkerületeinek püspökei, főgondnokai, az egyházmegyék esperesei és egyházmegyei gondnokai. Összesen mindegy 170 embert látott vendégül egyházunk ezen az alkalmon.

A tanácskozást Ft. Fazekas László püspök úr nyitotta meg Isten igéjével és imádsággal. Köszöntőt mondtak: Czibalmosné Molnár Éva nagykövet asszony és Chris

Ferguson, a REV főtitkára. Varga Pál és Molnár-Veres Pál beszámoltak a Nyugat-Európai református diaszpóra helyzetéről, nehézségeiről. Ft. Zán Fábán Sándor püspök úr beszámolt a Kárpátaljai Református Egyház helyzetéről. Az első tanácskozási nap a Generális Konvent bizottságainak beszámolóival folytatódott, majd közösen adtunk hálát a találkozásért és Isten kegyelméért a kassai református templomban megtartott istentiszte-

leten, melyen Ft. Fazekas László hirdette Istenünk igéjét.

A plenáris ülés második napján – több más mellett – két nagyon fontos témát tárgyalt meg a konvent. Az egyik a közelgő jubileumi év, amikor is megünnepeljük a reformáció 500 évét és az 1567. évi debreceni zsinat döntéseit. Ft. Dr. Fekete Károly püspök úr beszámolt azokról a főbb eseményekről, melyek az emlékévként központi ünnepekké lesznek. A másik a II. Helvét Hitvallás átdolgozott szövege, és a Heidelbergi Káté új fordításának javított kiadása, melyekről Ft. Dr. Szabó István püspök úr számolt be. Ha Isten is úgy akarja, nemsokára ke-

zünkben tarthatjuk e két hitvalló irat korszerű fordítását.

Végül, de nem utolsó sorban a Generális Konvent döntött egy közös zsinat összehívásáról Debrecenben 2017 júniusára.

A Generális Konvent tagjai egy közös ebéd elfogyasztása után útnak indultak otthonaik felé. Úgy gondolom, hogy a termékeny együttlét mellett a megélt összetartozás élménye is gazdagította a résztvevőket. Hálás köszönet a szervezőknek, akik mindent megtettek azért, hogy a GK plenáris ülése gördülékenyen menjen végbe.

Kraus Viktor, Fotók: Szarvas László és Asszonyi Eszter

A Generális Konvent zárónyilatkozata

A Generális Konvent 2016. július 4-6-i kassai ülése az alábbi nyilatkozattal zárult:

A Magyar Református Egyház Generális Konventje Isten iránti hálával tesz tanúságot, hogy az Egyház Ura kegyelme-sen utat nyitott számunkra a találkozásra, közösségépítésre és a közös hitben való épülésre.

Hálával tesszük ezt, mint akik még élénken és fájdalmasan emlékezünk országaink elszigeteltségére, az egyházak elnyomására, a keresztyén hit megvetésére. Fájlaljuk, ha a mai Európában a politikai és gazdasági közösség ereje és értelme gyengülni látszik, és sokak gondolatában inkább az egymástól való eltávolodás uralkodik a közösség ihlető ereje helyett. Látva a világ sok országában folyó keresztyénüldözéseket, ezúton is imádságra hívjuk minden keresztyén testvérünket a hátrátételt szenvedő testvéreinkért, hogy a Szentháromság Isten óvja meg a Krisztus nevét megvallók életét.

Látva Európában is a keresztyén értékektől való elfordulást, a közös életet megalapozó hagyományok kiüresítését, arra hívjuk a Kárpát-medence keresztyén közösségeit, országaink és Európa felelős döntéshozóit, hogy szégyenkezés nélkül legyenek a jó és helyes élet munkálói és megszilárdítói.

Így készülünk 2017-ben a reformáció 500 éves évfordulójának megünneplésére.

A Generális Konvent felhívja az összes református gyülekezetet, hogy a reformációi jubileum a hálás megemlékezés mellett legyen az evangélium hirdetésének, a nemzet evangelizációjának alkalma is. Örülünk, hogy evangélikus testvéreinkkel közös zsinatot tarthatunk majd a jubileumi évben.

Hálával emlékezünk majd a református egyház életének döntő mozzanatára is, a II. Helvét Hitvallás elfogadásának 450. évfordulójára. Ezt fogjuk megünnepelni jövő nyáron Debrecenben, és erre tekintve készült el jubiláló hitvallásunk új fordítása.

Ebben az esztendőben ünnepeljük 1956 dicsőséges forradalmának 60. évfordulóját. A Magyarországi Református Egyház 2016. október 14-én emlékszinatot tart, amelyen együtt emlékezünk meg a szabadság e nagy küzdelméről. Kérjük részegyházainkat, de különösen a gyülekezeteket, hogy emlékezzenek meg azokról a lelkipásztorokról, presbiterekről, egyháztagokról, akik a forradalom leverése után hátrátételt, börtönbüntetést szenvedtek, sőt életüket adták az igaz ügyért.

A Generális Konvent továbbra is imádságában hordozza az Erdélyi Református Egyházkerület küzdelmét a sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Kollégiumért, amelynek igazságtalan elvételét súlyos és orvosolandó sérelemnek tartjuk.

Testvéri szeretettel gondolunk a tisztújítás előtt álló részegyházainkra, imádkozunk érettük, hogy békességben és jó rendben vigyék végbe a választási folyamatokat.

Felajánljuk segítségünket a nyári viharokot szenvedett gyülekezeteknek Kárpátalján, Erdélyben és Kelet-Magyarországon. Köszönjük az eddigi támogatásokat, és buzdítunk mindenkit az önfeláldozásra és segítségnyújtásra.

A Generális Konvent hálás szívvel mond köszönetet a Szlovákiai Református Keresztyén Egyháznak, hogy itt, Kassán lehettünk együtt, annak az egyháznak a közösségében, ahol magyar és szlovák nyelven hirdetik az evangéliumot és dicsőítik Istent. Hitünk és küldetésünk arra szolgál, hogy őrizzük meg békességben kinek-kinek arra való lehetőségét és jogát, hogy anyanyelvén szólva, szíve teljességéből éljen Teremtő és Megváltó Istenének. Hassa át egész életünket a mi Megváltónk és hűségeseink buzdítása, harcainkban vigaszul, örömeinkben örök életre tekintő bizonyosságul: „Elég néked az én kegyelmem!” (2Korinthus 12,9).

Kassa, 2016. július 6.

KERESSÜK MEG A BIBLIÁBAN!

1. „Hívtalak én, mert te nékem, Istenem! Hajtsd hozzám, hallgasd meg az én beszédemet.” (Zsoltárok 17:..)
2. „Útálatosok az Úrnál az szívűek; kedvesek pedig ő nála, akik az ő tökéletesek.” (Példabeszédek 11:..)
3. „Ímé, az Úrnak nagy haraggal kitör, és a hitetlenek forgószej zúdul.” (Jeremiás 23:..)
4. „A mi Istenünk az irgalmasság és a bocsánat, mert ütöttünk ellene;” (Dániel 9:..)
5. „Mert ímé, az Úr és megveri a nagy házat, és a kicsiny házat hasadozásokkal.” (Ámos 6:..)
6. „Mert a Lélek azon órában megtanít, mit kell mondanotok.” (Lukács 12:..)
7. „Mert az Isten szerint való üdvösségre való megbánhatatlan megtérést szerez; a világ való szomorúság pedig halált szerez.” (2Korinthus 7:..)
8. „Az imádságban legyetek, vigyázzván abban hálaadással;” (Kolossé 4:..)
9. „Ahol pedig bűnök vagon, ott nincs bűnért való áldozat.” (Zsidókhöz 10:..)
10. „Akinnek van füle, hallja, mit mond a Lélek a A győzedelmesnek enni adok az élet fájáról, amely az Isten közepette van.” (Jelenések 2:..)

A Károli Gáspár fordítású Szent Biblia alapján összeállította: **Györky Szilvia**, Alsóimihályi Megfejtéseiket **2016. augusztus 20-ig** lehet beküldeni Szerkesztőségünk címére: postai úton - **Református Újság Szerkesztősége, Hlavná 216., Draňov 076 74**, vagy e-mail-ben a **refujags.csoma@gmail.com** e-mail címre.

MEGFJEJTŐK: **Pozsonyi e.m.:** Mackó Zsuzsanna - **Dolná Streda;** Halgas Ildikó - **Kulcsod;** Beke Sarolta, Családi Irén - **Nagymegyer;** özv. Demény Lajosné, Szalay Ferencné - **Fél;** özv. Sándor Józsefné, Szloboda Anna, Laki Erzsébet - **Réte;** **Komáromi e.m.:** özv. Varga Béláné, Bóna Eszter - **Bátorkeszi;** Farkas Irma - **Negyed;** Bajcsi Márta - **Komárom;** Kacz Mária - **Marcellháza;** Tóth Irma - **Kamocsa;** **Barsi e.m.:** Németh Sándorné - **Nyirágó;** Kakas Sádor - **Nagysalló;** özv. Kovács Lajosné; özv. Földi Jenőné - **Érsekkéty;** Klincsek Ferencné - **Kőhidgyarmat;** Baka Andrásné - **Farnad;** **Gömöri e.m.:** Tóth Katalin, Csank Irénke - **Nagybalog;** Faragó Irén - **Harmac;** Schiller Mária - **Tornalja;** **Abauj-Tornai e.m.:** özv. Gálffy Gusztávné, özv. Pataky Bertalanné - **Migléc;** Szabó Gyuláné - **Lucska;** özv. Bertók Istvánné - **Barsvárad;** özv. Végváry Zoltánné - **Perény;** Hurák Éva - **Szalóc;** özv. Kövesdi Jánosné, Ing. Damko Valéria - **Reste;** Csáji Istvánné - **Nagyida;** Komjátó Istvánné, özv. György Ferencné - **Felsőlánc;** Poch Margit - **Kassa;** Veres Gyuláné, Körtvély Péter - **Tornagörgő;** özv. Kardos Béláné - **Szádalmás;** Szanko Mónika - **Berzété;** özv. Kovács Zoltánné - **Rozsnyó;** Korintus Beáta, Korintus László - **Hárskút;** **Zempléni e.m.:** özv. Szabó Ferencné - **Pólyán;** Csernyánszky Erzsébet - **Imreg;** özv. Gerenyi Lászlóné, Egri Klára - **Örös;** Rácz Erzsébet, özv. Lázár Mihályné, Kiss Magdaléna - **Bodrogszerdahely;** Sallai Albertné, Máté Istvánné - **Kiskövesd;** Bók Zoltánné - **Királyhelme;** Rácz Júlia - **Kisgérés;** Galambos Katalin - **Tizzacsernyő;** Szemán Józsefné - **Nagykövesd;** özv. Oláh Istvánné - **Hardicsa;** Kasko János - **Újhely;** Kendi Zsuzsanna - **Zétény;** **Ungi e.m.:** özv. Takács Józsefné - **Nagyráska;** özv. Csicseri Józsefné, özv. Molnár Sándorné - **Kisráska;** Kuklinca Lászlóné - **Bajánháza;** Kondor Lászlóné, Bodnár Rudolfné - **Vajkóc;** Dupály Csilla - **Abara;** özv. Ladányi Lászlóné - **Deregnő;** özv. Nagy Sándorné, Kovács Benjáminné - **Kaposkelecsey;** Géczy Csabáné, özv. Veres Józsefné - **Nagykapos;**

NYERTESEK: Beke Sarolta - **Nagymegyer;** özv. Varga Béláné - **Bátorkeszi;** Baka Andrásné - **Farnad;** Schiller Mária - **Tornalja;** özv. Pataky Bertalanné - **Migléc;** özv. Szabó Ferencné - **Pólyán;** Kuklinca Lászlóné - **Bajánháza**

IFI Rejtvény megfejtők

26. KERESZTREJTVÉNY / Pozsonyi e.m.: Nagy Judit, **Kulcsod;** **Komárom e.m.:** ifj. Kacz Mária, **Marcellháza;** **Barsi e.m.:** Fazekas Levente, **Zseliz;** **Abauj-Tornai e.m.:** Kardos Ágota, **Szádalmás;** Körtvély Péter, **Tornagörgő;** Veres Saskia, **Rozsnyó;** Zborai Bernadett, Csécs; Szanko Monika, **Berzété;** Anderko Denis, **Alsőlánc;** **Zempléni e.m.:** Puskás Orsolya, Tóth Eszter, **Nagykövesd;** Onda Richárd, Máté Csaba, **Kiskövesd;** Lőrincz Ildikó, **Örös;** Kiss Magdaléna, **Bodrogszerdahely;** Bodnár Enikő, Bodnár Emese, Vida Boglárka, **Ladmóc;** Petrik Kristóf, **Tizzacsernyő;** Sipos Anita, **Boly;** **Ungi e.m.:** Csörgő Eszter, Rudik Szabasztián, **Kaposkelecsey;** Jakub Adrián, **Vaján;**

27. KERESZTREJTVÉNY / Pozsonyi e.m.: Nagy Judit, **Kulcsod;** **Komárom e.m.:** ifj. Kacz Mária, **Marcellháza;** **Barsi e.m.:** Szabó Gábor, **Nagysalló;** **Abauj-Tornai e.m.:** Kardos Ágota, **Szádalmás;** Körtvély Péter, **Tornagörgő;** Veres Saskia, **Rozsnyó;** Anderko Denis, **Alsőlánc;** **Zempléni e.m.:** Kiss Magdaléna, **Bodrogszerdahely;** Puskás Orsolya, **Nagykövesd;** Onda Richárd, Máté Csaba, **Kiskövesd;** Tóth Eszter, Vida Boglárka, **Nagykövesd;** Sipos Anita, **Boly;** **Ungi e.m.:** Csörgő Eszter, **Kaposkelecsey;** Bodnár Richárd, Bodnár Klaudia, **Mátyóc-Vajkóc;**

JUTALMAZOTTAK: ifj. Kacz Mária, **Marcellháza;** Szabó Gábor, **Nagysalló;** Körtvély Péter, **Tornagörgő;** Máté Csaba, **Kiskövesd;** Bodnár Richárd, **Mátyóc-Vajkóc;**

Ember tervez, Isten végez!

(I Krónikák 17: 1-6)

Kedves Olvasóink! Itt a nyár, a szünidő. Ilyenkor tovább maradhattok kint a barátokkal, később kell kelni. Mi ez, ha nem a pihenés ideje? De még ebben az időben sem szabad elfeledkezni az Istenről, az istentiszteletéről, templomról. Egy olyan történetet hoztam most elétek, mely arról szól, hogy Dávid király, bár már elfoglalta trónját és ő volt ura az egész országnak, nem csak magával törődött, hanem igenis foglalkoztatták az Isten dolgai is.

Egyik nap üldögélt a palotájában, kinézett az ablakon, és rálátott a Szent Sátorra, ami az Isten hajléka volt. Ott volt elhelyezve a Szövetség Ládája, és ide jártak áldozatot bemutatni a papok. Ránézett tehát a sátorra, és elgondolkodott. Nincs ez így jól! Én, por-szem ember létemre pazar cédrus palotában élek, az Istennek pedig csak egy sátra van. Ezen változtatni kell! Építünk az Istennek egy házat, egy templomot, és így már Ő is kőfalú épületben lakhat. Hívatta Nátán prófétát, aki kapcsolatban volt az Istenrel, és közvetítette Dávid számára az Úr akaratát. Elmondta neki a terveit. Nátának nagyon tetszett az ötlet, és azt mondta Dávidnak, hogy tegyen meg mindent, amit elhatározott, mert vele van az Isten és segít, hogy véghez vigye

tervét. Ezt azonban úgy mondta, hogy nem kérdezte meg az Istent.

Éjszaka azonban megszólalt az Úr, és azt mondta Nátánnak, hogy adja át Dávidnak az üzenetet, miszerint ne építsen templomot az Istennek, mert az Istennek nincs rá szüksége. Soha egy szolgájának se mondta, hogy készítsenek neki templomot, Dávidtól se várja el az Úr.

Miről is szól ez a történet? Dávid elhatározza, hogy templomot épít az Istennek, de bármilyen nemes is a gondolat, az Úrnak nem tetszik. Megüzenni, hogy ne tegye, ne építsen neki házat, mert Ő ezt nem igényli.

Mi emberek szeretünk tervezni. Azonban a terveinkből gyakran hagy-

juk ki a legfontosabb tényezőt, a hatalmas Istent, aki a kezében tartja egész életünket. Elfelejtjük azt, amit már egy régi közmondás is tud, „ember tervez, Isten végez”. Tervezhetünk mi bármit, elképzélhetjük, hogyan fogunk mindent végrehajtani, de ha az Isten nem akarja, nem fog sikerülni!

Gondolom mindnyájan elterveztétek, mit is fogtok tenni a nyáron. Hová szeretnétek elmenni, mit szeretnétek kipróbálni, megnézni... Nagyon fontos, hogy tartsátok az Istennel a kapcsolatot, hogy egyeztessétek terveiteket az Ő akaratával, vagy legalább kérjétek a segítségét ahhoz, hogy sikerüljön megvalósítani terveiteket.

Kívánom, hogy kellemes nyaratok legyen, és újult erővel tudjátok majd szeptemberben ismét felvenni a kesztyűt az iskolában, és megtanulni mindazt, amit meg kell.

Imádság: Kegyelmes Isten! Oly sok tervünk van. Előttünk a nyár, és szeretnénk látni, játszani, pihenni, tapasztalni. Kérünk, add meg szívünk kívánságát, és add, hogy a pihenés idején se feledkezzünk meg Rólad! Ámen.

Aranymondás: Az embernek elméje gondolja meg az ő útát; de az Úr igazgatja annak járását. Példabeszédek 16: 9

Kraus Viktor

REFORMÁTUS Újság

Gyülekezeti tájékoztató

Kiadja a Lónyay Gábor Polgári Társulás
– igazgató Csoma László

Terjeszti a Deregnő-i Református Keresztényen
Gyülekezet

Szerkesztőség:

főszerkesztő - Fülöp Sándor,
felelős szerkesztő: Györky Szilvia
szerkesztők - Csoma Annamária, Kraus Viktor
kárpátmedencei tudósítók:

Fábián Tibor, Szenn Péter

Nyomja: Györky Marián - MS PRINT

Szerkesztőség címe:

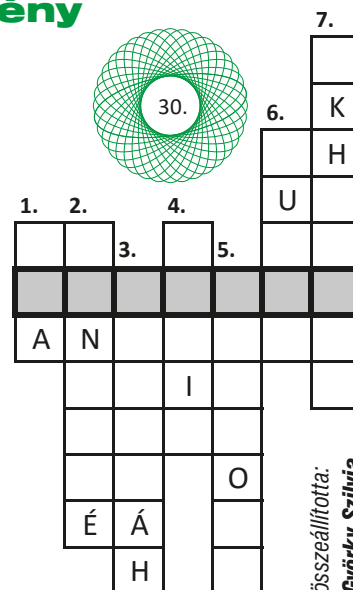
076 74 Drahňov-Deregnő 216,
Tel.: 056/639 53 96, Mobil: 0908 035 094,
E-mail: ladislavcsoma@gmail.com
vagy csomalaszlo@centrum.sk

IFI Rejtvény

Fejtsük meg együtt!

1. Ádám felesége (1Mózes 3:20)
2. Etióp királynő uralkodói címe (ApCsel 8:27)
3. Ábrahám második felesége (1Mózes 25:1-6)
4. Jézus édesanyja
5. Mózes felesége (2Mózes 2:21)
6. Római keresztényen nő, akinek Pál üdvözlését küldi (Rómabeliekhez 16:15)
7. Saul felesége (1Sámuel 14:50)

A rejtvény megfejtését a Szerkesztőség címére lehet beküldeni, 2016. augusztus 20-ig: postai úton - **Református Újság Szerkesztősége, Hlavná 216., Drahňov 076 74** vagy e-mail-ben (fotó mellékelésként, a neveteket irójátok a rejtvény mellé!) a refujags.csoma@gmail.com e-mail címre.

összeállította:
Györky Szilvia